

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
Reformatiebeweging

Uitgegeven door de Generale Conferentie van
het Internationaal Zendingsgenootschap der
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e-Mail: info@sda1844.org
Internet: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de Gemeente van
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, Nederlandse veld
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	blz. 2
1e lezing, vrijdag 4 december 2015 “De gave der profetie” – <i>zr. Ellen G. White, Verenigde Staten</i>	blz. 6
2e lezing, Sabbat 5 december 2015 “De gave en geest van dienstbaarheid” – <i>br. Alfred Ngwenya, Zimbabwe/Swaziland</i>	blz. 16
3e lezing, zondag 6 december 2015 “Bekwaam om te onderwijzen” – <i>br. Larry Watts, Verenigde Staten</i>	blz. 30
4e lezing, dinsdag 8 december 2015 “De gaven van vermaning – liefde en bemoediging” – <i>br. Humberto Ajucúm, Puerto Rico</i>	blz. 38
5e lezing, woensdag 9 december 2015 “De gaven om uit te delen” – <i>br. Gustavo Castellanos, Oostenrijk</i>	blz. 49
6e lezing, vrijdag 11 december 2015 “Mededogen met een ieder” – <i>br. Arnolfo Cortes, Filippijnen</i>	blz. 58
7e lezing, Sabbat 12 december 2015 “Leiderschap – moedige dienstbaarheid” – <i>br. Idel Suarez jr., Verenigde Staten</i>	blz. 68
Extra artikel: Christelijke vrijgevigheid en geestelijke voorspoed	blz. 79

Uitgegeven door de Generale Conferentie van het Internationaal Zendingengenootschap der
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e-Mail: info@sda1844.org
Internet: www.ims1914.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de Gemeente van
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, Nederlandse veld
Middacherlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

VOORWOORD

“Hebbende nu verscheiden gaven, naar de genade, die ons gegeven is, Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.” Romeinen 12:6-8.

De apostel Paulus geeft deze lijst binnen de bredere context van de praktische taken die de gelovigen worden aanbevolen tot zegen van allen en in het bijzonder voor het lichaam van Christus, “Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden.” vers 5.

De zeven genadegaven in de opsomming hierboven komen direct uit de hemelse voorraadschuur. In het algemeen denken we bij een gave als iets dat je aan iemand geeft. Ouders geven graag een geschenk aan hun kinderen om ze blij te maken, en eisen niet echt dat zij het gegevene moeten delen met anderen.

Maar in Handelingen 20:35 vertelde de apostel aan de oudsten van Éfeze – toen hij hen ontmoette op weg naar Jeruzalem – dat Jezus zei dat het zaliger is te geven, dan te ontvangen. Gezien dat het geval is, zijn de overdenkingen tijdens deze Gebedsweek over de gaven gebaseerd op de grote vreugde en gave van het geven. Ze worden vrijelijk uitgedeeld aan individuen om Gods gemeente op aarde voorwaarts te brengen, welke door de hemel wordt omsloten en bevestigd.

Mensen in de wereld zijn op de hoogte van gaven. De resultaten van een enquête onder 80.000 managers in de zakenwereld in meer dan 400 bedrijven, uitgevoerd door de Gallup Organization, werden in 2009 gepubliceerd in een boek met als titel: *First, Break All the Rules* (in het Nederlands uitgegeven onder de titel: *Weg met alle regels*) door Marcus Buckingham en Curt Coffman. De auteurs kwamen tot de conclusie dat de allereerste sleutel die veel managers gebruiken, was: “Kies voor Talent.” Ze wisten

“Mensen veranderen niet zo veel. Verspil geen tijd door te proberen erin te stoppen wat eruit gelaten kan blijven. Probeer eruit te trekken wat er nog in zat. Dat is moeilijk genoeg.”

Iemands opvoeding of opleiding kan ervoor hebben gezorgd dat hij zijn grootste bekwaamheid verwaarloosd heeft en in de steek gelaten.

De goede manager probeert de sterke punten van ieder persoon te ontdekken in het voordeel van zowel het bedrijf alsook tot zegen voor de persoon zelf.

Het is belangrijk om dit concept toe te passen binnen de gemeente. Kinderen en jongeren dienen geholpen te worden om de talenten die God hen gegeven heeft door te ontwikkelen. En dan is er nog de wedergeboorte, wanneer de Heilige Geest in vollere mate gegeven wordt en – net zo zeker als wanneer iemand geboren wordt – een specifieke genadegave aan iedere persoon geeft. Alle gaven dienen te worden gezien zoals ze zijn en binnen de gemeente op de juiste wijze te worden ‘beheerd’.

“De belofte van de Geest wordt niet naar waarde geschat zoals dat het geval had moeten zijn. De vervulling wordt niet gerealiseerd, zoals dat had kunnen gebeuren. De afwezigheid van de Geest maakt het evangeliewerk zo krachteloos. Studie, talenten, wel-sprekendheid, alle natuurlijke en aangeleerde gaven mag men bezitten, maar zonder de tegenwoordigheid van de Heilige Geest zal geen hart worden bewogen en geen zondaar voor Christus worden gewonnen. Anderzijds, wanneer zij met Christus zijn verbonden, als zij de gaven van de Geest bezitten, zullen de armsten en eenvoudigsten van Zijn discipelen een kracht bezitten die zijn invloed op de harten doet gelden. God maakt hen het middel waardoor de grootste invloed in het universum kan werken.”
–*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 199.

De zeven genadegaven zijn verbonden met de lijst van de apostel van geestelijke gaven in 1 Korinthe 12:4-10 alsook met de gaven waarvan Paulus in Éfeze 4 zei dat Christus die de mensen zou geven. Ze worden allemaal voor hetzelfde doel gegeven – om het hemelse koninkrijk voorwaarts te brengen en om

het welzijn van het lichaam van Christus te bevorderen opdat een ieder bediend wordt en samen sterker zijn dan dat zij afzonderlijk zouden kunnen zijn.

“... Zo zoekt dat u overvloedig mag zijn tot stichting [=opbouw] van de gemeente.” “Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus; Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus.” 1 Korinthe 14:12; Éfeze 4:12, 13.

“Alle mensen ontvangen niet dezelfde gaven maar aan iedere dienstknecht van de Meester is een gave van de Geest beloofd. [...] Pas toen de discipelen zich door geloof en gebed volkomen hadden overgegeven aan Zijn werk, werd de Heilige Geest uitgestort. Toen werden op bijzondere wijze de hemelse goederen toevertrouwd aan Christus’ volgelingen.” *–Lessen uit het leven van alledag*, blz. 198.

Terwijl we tijdens deze bijzondere week lezen over en bidden voor de genadegaven, zijn we dankbaar voor deze tijd van vrede waarin we deze geestelijke zaken kunnen overpeinzen en met vreugde over de hemelse gaven kunnen nadenken. Maar laten we er ook praktisch over nadenken, en zelfs de oneindige wijsheid bewonderen die daarachter zit. Tegelijkertijd zou het uitstekend zijn indien ieder persoon afzonderlijk zou kijken naar zijn of haar eigen gave en overwegen hoe deze het beste voor Christus gebruikt kan worden. God is getrouw en leidt de lokale gemeenten en de bestuursstructuren, zodat er geen gebrek aan talent is. Het is aan iedere persoon om “de Heere, uw God, lief [te] hebben, met uw ganse hart, en met uw ganse ziel, en met al uw vermogen.” opdat de gaven hun maximale vermogen kunnen bereiken onder de beweging van de Heilige Geest. “Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; ...” Deuteronomium 6:5; Prediker 9:10.

Alle gemeenteleiders en ambt dragers worden aangespoord om deze lezingen voor de Gebedsweek aan alle leden ter beschikking

te stellen, met name degenen die niet altijd in staat zijn om bij de groep aanwezig te zijn, en om de tijd te nemen om met hen te bidden. De Gebedslezingen zijn tevens beschikbaar op verscheidene internetpagina's, zoals www.sda1844.org en www.sda1888.org (Engels, Spaans en Frans), www.asd1844.org (Spaans), www.reform-adventisten.net (Duits), en www.zdareformatie.org (Nederlands), naast websites van veel landen in andere talen.

Sabbat 12 december, de afsluitingsdag van de Gebedsweek, is een jaarlijkse dag van vasten en gebed; een ieder wordt aangemoedigd om deel te nemen aan de speciale vergaderingen voor studie, broederschap, aanbidding, gebed en lofprijzing, wetende dat over de gehele wereld de gelovigen verenigd zijn in geest en hart door de genade van Christus. De jaarlijkse Gebedsdaggaven zullen worden ingezameld voor de Generale Conferentie; dit kapitaal zal worden ingezet in een breed spectrum van zendingswerk. Geef alstublieft gul met het besef dat vandaag het beste moment is om te geven.

Moge de gaven van Christus kracht hebben in uw persoonlijk leven en het gemeenteleven tot eer, heerlijkheid en lofprijzing van God de Vader en Jezus Christus aan Wie Hij alle macht gegeven heeft. Amen.

–De broeders en zusters van de Generale Conferentie

*–De broeders en zusters
van de Generale Conferentie*

DE GAVE DER PROFETIE

Door zr. Ellen G. White, Verenigde Staten

“Maar dit is het, wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden, zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp. De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt. En het zal zijn, dat een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.” Handelingen 2:16-21.

We leven in de laatste der dagen, in een tijd waar we veel van de Heer mogen verwachten. Deze woorden zouden ons moeten brengen tot de genadetroon om bij Hem aanspraak te maken op grote dingen. Hier wordt de belofte gegeven dat op mannen en vrouwen en op zonen en dochters de Heilige Geest zal komen; en “een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.” Handelingen 2:21. Dit geeft een schitterend werk weer dat gedaan moet worden, waarvoor we ieder dag de bekerende macht van God in ons hart nodig hebben. Het is ons voorrecht om dit te ervaren. –*Review and Herald*, 1 april 1909.

We hebben de geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus, welke is de Geest der profetie. Kostbare edelstenen zijn te vinden in Gods woord. Degenen die dit woord onderzoeken, dienen hun geest helder te houden. –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 114.

Vanaf het begin

Vanaf het begin heeft Gods gemeente temidden van haar de gave der profetie gehad als een levende stem ter raadgeving, vermaning en onderwijzing. Wij zijn nu aanbeland bij de laatste dagen van het werk van de derde engelboodschap, terwijl satan met toenemende kracht zal werken omdat hij weet dat zijn tijd kort is. Tegelijkertijd zal er door middel van de gaven van de Heilige Geest verscheidene activiteiten tot ons komen in de uitstorting van de Geest. Dit is de tijd van de late regen. –*Manuscript Releases*, vol. 9, blz. 278.

Het was niet lang na het verstrijken van de tijd in 1844, dat mij het eerste gezicht werd gegeven. Ik bracht een bezoek aan een geliefde zuster in Christus, wier hart verbonden was met het mijne; vijf van ons, alle vrouwen, knielden rustig bij het gezinsaltaar. Toen we in gebed waren, kwam de kracht Gods over mij zoals ik voordien nooit had meegemaakt. Het scheen mij toe alsof ik door licht was omgeven en steeds hoger en hoger van de aarde werd opgevoerd. Toen had ik een visioen van de ervaring der Adventgelovigen, de komst van Christus, en de beloning aan de getrouwen gegeven. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 285, 286.

God spreekt nog steeds

In verleden tijden sprak God de mensen door de mond van profeten en apostelen. In deze tijden spreekt Hij tot hen door de Getuigenissen van Zijn Geest. Er is nooit een tijd geweest dat God Zijn volk ernstiger onderrichtte dan Hij dat nu doet aangaande Zijn wil en de weg die Hij hen wil laten volgen. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 292.

Wij moeten de richtlijnen volgen die ons gegeven zijn door de Geest der profetie. Wij moeten de waarheid van deze tijd liefhebben en gehoorzamen. Dit zal ons ervoor behoeden dat we grote misleidingen aanvaarden. Door Zijn Woord heeft God tot ons gesproken. Hij heeft tot ons gesproken door de getuige-

nissen voor de Gemeente en door de boeken die ons onze huidige plicht en de positie die wij nu moeten innemen, hebben duidelijk gemaakt. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 283.

Voordat ik dat getuigenis zond, was ik zo onder de indruk van de Geest van God, dat ik dag en nacht, geen rust had, tot ik u geschreven had. Het was geen werk dat ik zelf zou hebben uitgekozen. [...] Ik had weinig hoop dat mijn woorden begrepen zouden worden, maar toen de Heer mij zo duidelijk aanspoorde, kon ik geen weerstand bieden aan Zijn Geest. Daar ik wist dat u bezig was om uzelf te verstrikken in de listen van satan, vond ik dat het gevaar te groot was om mij stil te houden. [...] Mij werd gezegd het licht dat mij was gegeven te vergaren en haar stralen over Gods volk te laten schijnen. Dit heb ik tot op heden gedaan in artikelen in de bladen. Maanden lang ben ik bijna elke morgen om drie uur opgestaan, en heb de verschillende onderwerpen verzameld waarover ik geschreven heb nadat de laatste twee getuigenissen mij in Battle Creek gegeven werden. Ik heb deze zaken op papier gezet, en ze in aller ijl naar u opgestuurd, maar ik had nagelaten voor mijzelf te zorgen, en het resultaat was dat ik onder de last ben bezweken; mijn geschriften waren nog niet allemaal klaar om ze tijdens de Generale Conferentie te doen toekomen. –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 56, 57, 61.

**Niet slechts een mening –
verleden, heden en toekomst geopenbaard**

Nu ik u echter een getuigenis van waarschuwing en berisping zend, zeggen velen van u dat het slechts de mening van zuster White is. Daarmee hebt u de Geest van God beledigd. U weet hoe de Heer zich heeft gemanifesteerd door de Geest der Profetie. Verleden, heden en toekomst zijn aan mij voorbij gegaan. Er zijn mij gezichten getoond die ik nog nooit had gezien, en jaren nadien herkende ik ze toen ik hen zag. Ik ben uit mijn slaap gewekt, met de zaken die mij tevoren in mijn geest waren getoond nog helder voor ogen, en heb midden in de nacht brieven

geschreven, die over het gehele continent zijn uitgegaan, en die op de plaats van de crisis aankwamen en Gods werk voor groot onheil hebben behoed. Dit is gedurende vele jaren mijn werk geweest. Een kracht heeft mij ertoe gedreven om het kwaad te berispen, waarvan ik nooit geweten heb. Komt dit werk van de afgelopen zesendertig jaar van boven of van beneden? –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 58, 59.

Mijn man was – samen met ouderlingen Joseph Bates, Stephen Pierce, Hiram Edson en anderen, die scherpzinnig, nobel en trouw waren – onder degenen die na het verstrijken van de tijd in 1844, naar de waarheid zochten als naar een verborgen schat. We zouden samen komen, belast in de ziel, biddend dat wij één in geloof en leer mochten zijn, want we wisten dat Christus niet verdeeld is. Eén punt per keer werd tot onderwerp van onderzoek gemaakt. De Schriften werden geopend met een gevoel van ontzag. Dikwijls vastten wij, opdat wij bekwamer zouden zijn om de waarheid te begrijpen. Indien enig punt niet goed begrepen werd, bespraken wij het na ernstig gebed, en een ieder van ons uitte vrij zijn mening; daarna knielden we opnieuw in gebed, en ernstige smeekbedes stegen op naar de hemel dat God ons zou helpen om oog in oog te zien, dat wij een mochten zijn zoals Christus en de Vader een zijn. Vele tranen vloeiden. Vele uren brachten wij op deze manier door. Soms werd de gehele nacht doorgebracht in plechtig onderzoek van de Schriften, opdat wij de waarheid mochten begrijpen voor onze tijd. In sommige gevallen kwam de Geest van God over mij, en moeilijke delen werden duidelijk gemaakt op Gods aangegeven manier, en er was volledige harmonie. We waren allen één in gedachte en één van geest. –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 24, 25.

Bijbelse waarheid begeleiden en bevestigen

Het Woord van God is voldoende om de meest duistere geest te verlichten en kan verstaan worden door hen die het willen verstaan. Maar ondanks dit alles ervaart men dat sommigen die

belijden Gods Woord te bestuderen, in direct verzet tegen zijn allerduidelijkste richtlijnen leven. Dan, om mannen en vrouwen zonder enige verontschuldiging te laten, geeft God duidelijke, omlinjnde getuigenissen, ten einde hen terug te voeren tot het Woord, dat ze verzuimd hebben na te volgen. Het Woord van God bezit overtalrijke beginselen voor de vorming van juiste levensgewoonten, en de getuigenissen, in het algemeen en persoonlijk, zijn er op berekend hun aandacht meer in het bijzonder op deze beginselen te vestigen. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 294, 295.

Door Zijn Heilige Geest komt de stem van God voortdurend tot ons in waarschuwing en onderwijzing, om het geloof van de gelovigen in de Geest der profetie te bevestigen. Herhaaldelijk kwam het woord: Schrijf de dingen op die Ik u gegeven heb om het geloof van Mijn volk te bevestigen in het standpunt dat zij hebben ingenomen. Tijd en beproeving hebben de gegeven instructie niet ongeldig gemaakt, maar door jaren van lijden en zelfopoffering hebben zij de waarheid van het getuigenis gegeven. De richtlijn die werd gegeven in de begindagen van de boodschap dient te worden gehouden als veilige richtlijnen om te volgen in de afsluitingsdagen. –*Review and Herald*, 18 juli 1907; *Selected Messages*, boek 1, blz. 41.

Verduidelijking van ons huidig standpunt, behoefte, en gevaar

Door Zijn Woord heelt God tot ons gesproken. Hij heeft tot ons gesproken door de getuigenissen voor de Gemeente en door de boeken die ons onze huidige plicht en de positie die wij nu moeten innemen, hebben duidelijk gemaakt. De waarschuwingen die gegeven zijn, regel op regel, en gebod op gebod, moeten ter harte worden genomen. Welke verontschuldiging zouden we kunnen aanvoeren, zo we er geen acht op slaan? –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 283.

De Here heeft het nodig geacht mij een inblik te geven in de noden en dwalingen van Zijn volk. Hoewel het mij erg zwaar viel, heb ik trouw de overtreders hun fouten voorgehouden als ook de middelen om daarin verbetering te brengen. Zo heeft de Geest van God waarschuwingen en oordelen uitgesproken, zonder echter de zoete belofte der genade te houden. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 292.

Het Woord van God staat vol met algemene beginselen over het vormen van de juiste leefgewoontes, en de algemene en persoonlijke getuigenissen zijn bedoeld om de aandacht vooral op deze beginselen te vestigen. –*Christus weerspiegelen*, blz. 181.

Aldus worden geopenbaard de listen en lagen van satan, de belangrijkheid van de vervolmaking van een christelijk karakter, en de middelen waardoor dit resultaat kan verkregen worden. Zo laat God zien wat nodig is om Zijn zegen te verkrijgen. Velen zijn geneigd om zich opstandig te gaan gevoelen wanneer van hen in het bijzonder de zonden worden berispt. De geest van dit geslacht is: “Spreekt tot ons zachte dingen”. Jesaja 30:10. Maar de Geest der profetie spreekt enkel de waarheid. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 454.

Geen vervanging van het heilig Woord

De getuigenissen van zuster White mogen niet op de voorgrond worden gezet. Gods Woord is de onfeilbare maatstaf. De getuigenissen dienen niet de plaats van het Woord in te nemen. Grote zorg dient te worden uitgeoefend door alle gelovigen om deze vragen zorgvuldig naar voren te brengen, en altijd te stoppen als je genoeg hebt gezegd. Laat allen hun standpunt bewijzen vanuit de Schrift en ieder punt onderbouwen welke zij als waarheid stellen van het geopenbaarde Woord van God. –(Letter 12, 1890.)

Hoe meer we kijken naar de beloften van het Woord van God, hoe helderder ze worden. Hoe meer we ze in praktijk brengen, hoe dieper ons begrip ervan zal worden. Ons standpunt en geloof bevindt zich in de Bijbel. En we willen nooit dat een ziel

de getuigenissen boven de Bijbel plaatst. –(Manuscript 7, 1894) *Evangelism*, blz. 256.

Het is des Heren opzet u te waarschuwen, te berispen, u raad te geven door de gegeven getuigenissen en u de belangrijkheid van de waarheid van Zijn Woord in te scherpen. De geschreven getuigenissen willen geen nieuw licht verschaffen, maar in het hart een levendige indruk verwekken ten aanzien van de reeds geopenbaarde waarheden der inspiratie. 's Mensen plicht tot God en tot zijn naaste staat in Gods Woord duidelijk omschreven, nochtans zijn slechts weinigen onder u gehoorzaam aan het gegeven licht. Meerdere waarheid is er niet aan toegevoegd maar God heeft door de Getuigenissen de reeds gegeven grote waarheden vereenvoudigd en die op Zijn zelfverkozen manier tot de mensen gebracht om hen wakker te maken en die in te scherpen in het verstand, opdat allen geen verontschuldiging zouden hebben. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 296.

Geen persoonlijke mening maar voor geestelijk nut

Toen ik naar Colorado ging, voelde ik mij zo bezwaard over u, dat ik zo zwak als ik was vele pagina's heb geschreven om op uw kampbijeenkomst te worden voorgelezen. Zwak en rillend ben ik om drie uur 's morgens opgestaan om u te schrijven. God sprak door zwakheid¹. U zou kunnen zeggen dat deze boodschap alleen maar een brief was. Ja, het was een brief, maar door de Geest van God ingegeven om de dingen die mij getoond waren aan u voor te houden. In deze brieven die ik schrijf, in de *Getuigenissen* die ik geef, laat ik u zien wat de Heer mij heeft getoond. Ik schrijf geen enkel artikel in ons blad waarin ik slechts mijn eigen ideeën weergeef. Zij geven weer wat God in visioen mij heen getoond, de kostbare stralen van het licht dat van de troon komt. –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 60, 61.

¹ Noot van de vertaler: Letterlijk staat er: 'klei'

Laat men de *Getuigenissen* beoordelen naar hun vruchten. Wat is de geest van hun onderricht? Wat is het resultaat geweest van hun invloed? Allen die dit willen nagaan, kunnen bekend worden met de vruchten dezer visioenen. [...] Of God onderricht Zijn Gemeente, berispt hun verkeerdheden en versterkt hun geloof, óf Hij doet het niet. Als dit werk er is, dan is het uit God. God doet niets in deelgenootschap met satan. Mijn werk ... draagt het stempel van God of het stempel van de vijand. Halfslachtigheid in dit opzicht bestaat niet. De Getuigenissen zijn uit de Geest Gods, of uit de duivel. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 302, 303.

God heeft mij veel laten zien met betrekking tot het werk van satan in Texas en het onchristelijke gedrag van sommigen die daar vanuit Michigan naar toe zijn verhuisd. Mij werd getoond dat de broeders B. in hun hart niet het getuigenis hebben aanvaard welke hen was gegeven. Zij hebben meer vertrouwen in zichzelf dan in de Geest der profetie. –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 330.

Zorgvuldig gebruiken

Sommigen die niet bereid zijn om het licht te ontvangen, maar die er de voorkeur aan geven om te wandelen op de wegen van eigen keuze, zullen in de getuigenissen zoeken om daarin iets te vinden om een geest van ongelof en ongehoorzaamheid aan te moedigen. Op die manier zal een geest van verdeeldheid worden binnengebracht. Want de geest die hen leidt tot kritiek op de getuigenissen, zal hen er ook toe leiden om naar hun broeders en zusters te kijken om iets in hen te vinden om te veroordelen. –(Manuscript 73, 1908) *Selected Messages*, book 1, blz. 48.

Het allerlaatste bedrog van satan zal zijn dat hij bewerkt dat de Getuigenissen van Gods Geest geen uitwerking zullen hebben. “Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk.” (Spreuken 29:18) (“Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot” SV; “Waar geen visioen is, daar gaat het volk tenonder” KJV). Satan zal ingenieus werken, op verschillende wijzen en door verschil-

lende werktuigen om het vertrouwen van het overblijfsel in het waarachtige getuigenis van God aan het wankelen te brengen. Hij zal valse visioenen aan de dag brengen om te misleiden en zal het valse met het ware vermengen om zo te veroorzaken dat het volk er een afkeer van krijgt, zodat zij alles wat de naam van visioen draagt als een soort fanatisme zullen beschouwen. Maar eerlijke zielen zullen, als zij het valse met het ware vergelijken, in staat zijn onderscheid tussen die twee te maken... –*Maranatha, de Here komt*, blz. 158 [zie ook: *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 296].

De apostel vermaande de Thessalonicensen de gave der profetie niet te verachten, en in de woorden: “Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede” (1 Thessalonicensen 5:19-21), drukt hij hun op het hart een zorgvuldig onderscheid te maken tussen het valse en het ware. –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 193.

Belang en invloed

Naarmate het einde nadert en het werk van de verkondiging der laatste waarschuwing aan de wereld zich uitbreidt, wordt het voor hen die de tegenwoordige waarheid aannemen, van meer belang een helder begrip te hebben van het wezen en de invloed der Getuigenissen, die God in Zijn voorzienigheid verbonden heeft met het werk van de derde-engel-boodschap vanaf zijn ontstaan. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 285.

Wanneer er om ons heen andere stemmen klinken die erop aandringen om een tegenovergestelde koers te volgen, verwacht de Heer van ons dat wij de stem van de plicht gehoorzamen. Het verlangt oprechte oplettenheid van ons, om de stem die van God komt te onderscheiden. Wij moeten weerstand bieden aan verkeerde verlangens en deze overwinnen, en zonder te onderhandelen of een compromis te sluiten de indringende stem van het geweten gehoorzamen, om te voorkomen dat deze zwijgt, en opwellingen overheersen. Het woord van de Heer komt tot iedereen die geen weerstand heeft geboden aan Zijn Geest door te be-

sluiten niet meer te luisteren en te gehoorzamen. Zijn stem wordt gehoord in waarschuwingen, in raadgevingen, in vermaningen. Het is de boodschap van licht van de Heer, voor Zijn volk. Als wij wachten op een luidere roep of een betere gelegenheid, kon het licht wel eens worden teruggetrokken, zodat wij in duisternis achterblijven. –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 62.

... Ik ben door God gemachtigd u te vertellen dat niet één straaltje licht uw pad nog zal beschijnen door de *Getuigenissen*, totdat u het licht in de praktijk brengt dat u reeds is gegeven. De Heer heeft u met licht omringd, maar u hebt het niet gewaardeerd. Terwijl sommigen het licht veracht hebben, hebben anderen het in de wind geslagen of het onverschillig opgevolgd. Slechts enkelen hebben met heel hun hart het licht opgevolgd, dat God hun behaagd heeft te geven. –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 540.

De Heer heeft Zijn volk vele richtlijnen gegeven, regel op regel, gebod op gebod, hier een weinig, en daar een weinig. Weinig acht is geslagen op de Bijbel, en de Heer heeft een minder licht aan mannen en vrouwen gegeven het tot een grotere licht te brengen. O, hoeveel goeds zou worden bereikt als de boeken die dit licht bevatten, gelezen zouden worden met een vastberadenheid om de beginselen uit te voeren die deze bevatten! Er zou duizendvoudig meer waakzaamheid, duizendmaal meer zelfverloochening en vastberaden inspanning zijn. En nog velen meer zouden zich nu verheugen in het licht van de tegenwoordige waarheid. –*Colporteur Ministry*, blz. 125, 126. *GL*

DE GAVE EN GEEST VAN DIENSTBAARHEID

Door br. Alfred Ngwenya, Zimbabwe/Swaziland

“**G**od kiest als Zijn afgevaardigden onder de mensen, geen engelen die nooit gevallen zijn, maar menselijke wezens, mensen met dezelfde zwakheden als degenen die zij willen redden. Christus kwam als mens om met de mensen contact te krijgen. Een goddelijk-menselijke Heiland was nodig om de wereld de zaligheid te brengen. En aan mannen en vrouwen is het heilige pand toevertrouwd om ‘de onnaspeurlijke rijkdom van Christus’ (Éfeze 3:8) bekend te maken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 102.

De gave van dienstbaarheid mogen wij begrijpen als ‘de geest van dienstbaarheid’, of als ‘de gave van het geven’. Vanaf het begin van de mensheid, kunnen wij zien dat de mens was gemaakt om een actief leven van dienstbaarheid te leven. Hij was niet gemaakt om alleen maar te zitten en over zichzelf na te denken, maar meer om altijd gericht te zijn op wat hij zou kunnen doen om Gods helpende hand te zijn en zo Hem te kunnen verheerlijken. “Zo nam de Heere God de mens, en zette hem in de hof van Eden, om die te bouwen, en die te bewaren.” Genesis 2:15. Zo een leven van dienstbaarheid zou hem gezond en gelukkig maken en hem beschermen voor verleiding. Bedenk hoe een dergelijk leven de mens beschermt tegen egoïsme en lanterfantanten. Adam zou heersen over zelfs de levenloze natuur en hij gaf alle dieren een naam. Hij zou met hen communiceren en voor hen zorgen.

Dus “Ieder mens moet zich serieus de vraag stellen: Wat betekent mijn leven ten aanzien van God en mijn medemensen? Niemand leeft voor zichzelf. Elk leven heeft invloed op zijn omgeving ...” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 30.

God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Vandaag zijn wij blij met de zegeningen van verlossing en de reddende genade van God door Zijn dienst. Heeft Christus Zijn leven niet gegeven voor de kinderen van Adam? Hij werd gekweld in de hof van Gethsemané en aanvaardde de dood aan het kruis omdat Hij een goedgekeurde dienst wilde geven aan de mens – verlossing. Wij lezen in Hebreëën 12:2, 3: “Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God. Want aanmerkt Deze, Die zulk een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen.”

“Geneest de zieken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. U hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet.” Matthéüs 10:8. Dit zei Jezus tegen de twaalf toen Hij hen uitzond om te dienen; en nadat zij hun taken hadden volbracht, waren zij blij, omdat zij hadden gedaan wat van hen werd verwacht. Tegenwoordig willen mensen geld of een pluim krijgen als beloning voor hun diensten, maar dat is geen ware dienstbaarheid, want ware dienstbaarheid komt vanuit een vrij hart. “Ik heb u in alles getoond, dat men, alzo arbeidende, de zwakken moet opnemen, en gedenken aan de woorden van de Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven, dan te ontvangen.” Handelingen 20:35.

“Ieder mens heeft de taak een christelijk leven te leiden. Onze persoonlijkheid, onze talenten, onze tijd, onze invloed, onze bekwaamheden, die wij allen van God ontvangen, moeten tot Hem terugkeren in een gewillige dienst voor Hem. De bedoeling van het leven is niet het zeker stellen van tijdelijke voordelen, maar het doel is de eeuwige gunsten die ons beloofd zijn, zeker te stellen in Hem. God eist uw ziel, uw lichaam en al uw bekwaamheden op, want Hij heeft ze door Zijn eigen kostbaar bloed gekocht, en zij behoren Hem allemaal toe. Als u uzelf van God afkeert, betekent dat diefstal. ... Voor ons is de volgende

vraag van belang: Is ons leven met het leven van Jezus samengeweven?” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 30.

Alle talenten die wij bezitten, zijn ons gegeven om in dienst te stellen van de Heer en onze naasten. Onze talenten mogen anders zijn of minder dan die van anderen, maar wij hebben allemaal talenten. Tegenwoordig zijn er rijke mensen in de wereld, sommigen zijn gezegend in het zingen, in het toespreken van menigten, of zijn welsprekend en ontvangen zij lof van andere mensen. Maar dat is niet wat God in gedachten had toen Hij ons talenten toevertrouwde. “In het leven van de ware christen is er geen eigen-ik. Het eigen-ik is dood. Er was geen egoïsme in het leven dat Christus leidde op deze aarde. Terwijl Hij onze natuur droeg, doorliep Hij een leven dat volledig toegewijd was aan de dienstbaarheid voor anderen.” –*In Heavenly Places*, blz. 166.

Door zelfgerichtheid tast deze wereld in duisternis en sterft door het gebrek aan kennis over de ware, levende God, de Schepper van hemel en aarde. Iedere dag zien wij mensen die geen eten of kleren hebben. Anderen zijn ziek, lijden pijn van verschillende aandoeningen en hebben alle hoop verloren om van hun moeilijkheden te herstellen. Misdaden worden iedere dag gepleegd in iedere stad, plaats en dorp. Vanwege deze duisternis werft God dienstbare mannen en vrouwen.

Prediken

Terwijl Hij de wereld in duisternis zag en stervende, zond Jezus Zijn discipelen uit met de opdracht: “Gaaf dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de vol-einding der wereld.” Matthéüs 28:19, 20. Deze opdracht was op zichzelf een gave van dienstbaarheid die Hij aan Zijn discipelen gaf, en ook aan ons. Iedereen heeft deze gave om zijn naaste en de hele wereld te dienen met het licht van verlossing. “En toen Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zei tot hen: Ontvangt de

Heilige Geest.” Johannes 20:22. Met de Heilige Geest blies Hij de geest van dienstbaarheid op hen. Hij zond hen uit om de blijde boodschap te delen met de mensen die in duisternis vertoefden.

Op iedereen die het evangelie ontvangen heeft, rust de plicht om trouw dienstwerk te doen door anderen te verlichten. Niemand hoeft bang te zijn of zich te schamen voor het evangelie van Christus, omdat het de kracht heeft om zowel de persoon te redden die dient, alsook diegene die bediend wordt. “Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van hem, die het goede boodschap, die de vrede doet horen; van hem, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; van hem, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.” Jesája 52:7. God weet heel goed hoe mensen lijden onder de satanische hand van onderdrukking. De duivel heeft hen zo verblind dat zij niet meer de weg tot verlossing kunnen zien. Maar God heeft voorzien in het dienstwerk van Zijn volk om hen te helpen de weg naar buiten te vinden, uit de gevangenis van duisternis.

“Ik, de Heere, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen. Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.” Jesája 42:6, 7.

Dit is een oproep om te dienen. Wilt u geen gehoor geven aan de oproep? Hoelang moeten deze zielen in de gevangenis van duisternis blijven? Bent u niet de ontvanger van Gods genade? Aan u, aan mij en aan Zijn gehele volk, zegt Hij, zoals Hij deed aan Saulus van Tarsus: “... Want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die u gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen; Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot welke Ik u nu zend; Om hun ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij.” Handelingen 26:16-18.

God heeft u gekozen om het woord te prediken, want dit woord getuigt van Christus, die u hebt gehoord, ontmoet en aangenomen. God verwacht van ons om het evangelie getrouw te verkondigen, mensen op te zoeken waar zij ook maar zijn. Wij moeten niet wachten tot zij bij ons komen zodat wij dit woord van licht kunnen delen. Ware christelijke dienstbaarheid is om op te staan en hen te zoeken aan wie u dit reddende evangelie kunt brengen. Het resultaat van zulk een dienst zal fantastisch zijn. “En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe; en een grote menigte priesters werd aan het geloof gehoorzaam.” Handelingen 6:7 (HSV). In zijn prediking zou er geen angst, teleurstelling of falen moeten zijn, want de belofte is: “Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich weerkomen, dragende zijn schoven.” Psalm 126:5, 6. Als deze dienst is volbracht, zullen zij die er met geloof in zijn betrokken de mooie woorden horen: “ ...Wel, u goede en getrouwe dienstknecht, over weinig bent u getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde van uw heer.” Matthéüs 25:23.

Dienstbaarheid aan de zieken

“... Ik ben krank geweest, en u hebt Mij bezocht...” Matthéüs 25:36. *“...Hoe God Hem gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht; Die het land doorgedaan is, goeddoende, en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem.”* Handelingen 10:38.

“Lees de Schriften zorgvuldig, en u zult vinden dat Christus de meeste tijd van Zijn dienstwerk spendeerde in het genezen van de lijdenden en de diep bedroefden. Zo wierp Hij tegen satan het verwijt terug van het kwaad dat was voortgekomen van de vijand van al het goede. Satan is de vernietiger; Christus is de Hersteller. En in ons werk als medewerkers van Christus, zullen wij succes hebben als wij praktisch werken. Predikers, beperk

uw werk niet tot het geven van Bijbelstudie. Doe praktisch werk. Zoek hoe u zieken weer gezond kunt maken. Dit is het ware dienstwerk. Denk eraan dat het herstel van het lichaam de weg voorbereidt voor het herstel van de ziel.” –(Manuscript 55, 1901) *Medical Ministry*, blz. 240.

Iedere dag hebben zieke, lijdende zielen onze hulp nodig; wij zien hen links en rechts. Op ons werk, in onze buurt, in ziekenhuizen en overal waar mensen leven, is er lijden. Jezus zei dat aan het einde der tijden er “hongersnoden, en pestilentiën” zullen zijn. (Matthéüs 24:7) Mensen voelen de behoefte tot hulp het meest als zij onder de macht van een ziekte zijn. Dan zijn zij bereid om onze gebeden en gezang te ontvangen. Dan kunnen zij de helpende hand herkennen van een liefdevolle God vol medelijden. Doe wat u kunt doen om hen te helpen die in pijn zijn, en denk aan Christus die altijd bereid was om een huis binnen te gaan van de zieken en wenenden. Wat deed Hij, voordat Hij Zijn discipelen uitzond om het evangelie te prediken? “En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om deze uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwaal te genezen.” Matthéüs 10:1. Dit laat zien hoe dichtbij Jezus stond bij de zieken en Hij heeft al Zijn volgelingen hetzelfde belangrijke dienstwerk toevertrouwd.

Het dienstwerk van de herder

“Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zei Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt u Mij liever dan dezen? Hij zei tot Hem: Ja, Heere! U weet, dat ik U liefheb. Hij zei tot hem: Weid Mijn lammeren. Hij zei weer tot hem ten tweeden male: Simon, zoon van Jonas, hebt u Mij lief? Hij zei tot Hem: Ja, Heere, U weet, dat ik U liefheb. Hij zei tot hem: Hoed Mijn schapen.” Johannes 21:15, 16.

Een herder beschermt, houdt toezicht op de schapen, en voedt hen. Christus noemt Zichzelf de “goede Herder” omdat Hij Zijn leven heeft gelaten voor Zijn schapen. Christus Zelf was altijd

met Zijn discipelen en niet alleen zij, maar ook de menigte werd gezegend door Zijn aanwezigheid. “En Jezus, de schare ziende, is geklommen op een berg, en toen Hij neergezeten was, kwamen Zijn discipelen tot Hem. En Zijn mond geopend hebbende, leerde Hij hen, ...” Matthéüs 5:1, 2. “En Hij, de vijf broden en de twee vissen genomen hebbende, zag op naar de hemel, en zegende die, en brak ze, en gaf ze de discipelen, om aan de schare voor te leggen. En zij aten en werden allen verzadigd; en er werd opgenomen, wat hun van de brokken overgeschoten was, twaalf korven.” Lukas 9:16, 17. Dit is wat wij de christelijke dienst noemen; om te zorgen voor onze broeders en zusters, om hen geestelijk en lichamelijk te voeden. Daarom zei Jezus “heb uw naaste lief als uzelf.” Het is de verantwoordelijkheid van predikers, ouderlingen en ambtsdragers in de gemeente, zo ook van leden, om te zorgen voor Gods kudde.

Als er niet juist wordt gezorgd voor hen die geestelijk zwak zijn in de gemeente, neemt het ledenaantal snel af. In andere gevallen, is armoede de oorzaak om in verleiding te vallen en de gemeente te verlaten. Maar het is het werk van de prediker en van iedere broeder en zuster om over de zielen te waken die Christus heeft verworven met Zijn eigen bloed.

“Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, waarover u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed. Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen.” Handelingen 20:28, 29. “Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit dwang, maar gewillig; noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed.” 1 Petrus 5:2. Gods kudde moet regelmatig worden gevoed met Zijn woord. Nu is het de tijd om dit te doen, omdat er een tijd komt waarin het heel moeilijk zal zijn om de waarheid te onderwijzen. Gods kudde moet stevig gefundeerd worden in de tegenwoordige waarheid.

Helaas worden vaak alleen prettige preken gehouden en horen veel mensen niet langer de echte waarheid, omdat zij vrezen dat

zij op hun zonden zullen worden gewezen. Iedereen moet echter zijn leven en ervaringen baseren op een ‘zo zegt de Here’, ‘tot de wet en de getuigenis’. En zij die getrouw zorgen voor Gods kudde zullen op een dag de zegen over zich verklaard horen, “Komt, u gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld.” (Matthéüs 25:34), terwijl tegelijkertijd zij die geen trouwe dienst hebben gedaan God het onherroepelijk oordeel zullen horen verklaren, dat hen in de duisternis zal werpen. “Dan zal Hij zeggen ook tot hen, die ter linkerhand zijn; Gaat weg van Mij, u vervloekten, in het eeuwige vuur, dat de duivel en zijn engelen bereid is.” Matthéüs 25:41.

Net als vroeger verzinnen vandaag de dag mensen smoesjes. “Daarom is u alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, dat men geeft aan een, die lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld. Of men geeft het boek aan een, die niet lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet lezen.” Jesaja 29:11, 12. Nadat Paulus de opdracht van het evangelie gekregen had, voelde hij geen vrede als hij niet tot Gods kudde had gepredikt en gevoed met het woord: “... En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!” 1 Korinthe 9:16. Hij wist dat iedereen ter verantwoording zal worden geroepen op de dag des oordeels voor de zielen die aan hem zijn toevertrouwd om veilig te bewaren. Als wij falen als Gods wachters op de muren van Sion zal ons een vreselijke nalatigheid worden aangerekend. Laat ons een trouwe dienst doen zoals onder herders.

Dienst aan de armen

“Want de arme zal niet ontbreken in het midden van het land; daarom gebied ik u, zeggende: U zult uw hand mild opendoen aan uw broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land.” Deuteronomium 15:11.

Ieder persoon, rijk of arm, is kostbaar voor God. Hij kleineert niemand die leeft in armoede. “Want hij zal de nooddriftige

redden, die daar roept, alsook de ellendige, en die geen helper heeft. Hij zal de arme en nooddriftige sparen, en de zielen der nooddriftigen verlossen.” Psalm 72:12, 13. Toen Christus Zijn dienstwerk begon, begon Hij met de armen; Hij zegt zelfs dat Hij was gezalfd “om de armen het Evangelie te verkondigen” (Lukas 4:18). Wanneer er zich een gelegenheid voordoet, moeten wij alles doen wat wij kunnen voor de armen en zwakken, zodat zij de vreugde van de rijken zullen ontvangen. “Welgelukzalig is hij, die zich verstandig gedraagt jegens een ellendige; de Heere zal hem bevrijden ten dage des kwaads. De Heere zal hem bewaren, en zal hem bij het leven behouden; hij zal op aarde gelukzalig gemaakt worden. Geef hem ook niet over in de begeerte van zijn vijanden. De Heere zal hem ondersteunen op het ziekbed; in zijn krankheid verandert U zijn ganse legerstede.” Psalm 41:2-4.

Vriendelijkheid aan armen getoond, aan zwakken, aan lijdenden, is als brood hebben voor de toekomst, want “de barmhartigen” “zal barmhartigheid geschieden” Matthéüs 5:7. God zal het hem terugbetalen. God vergeet ons werk en daden uit liefde niet wanneer wij het in Zijn Naam doen alsof het voor Jezus is. Wij kunnen het ons niet permitteren onze ogen en oren te sluiten alsof wij blind zijn en doof voor het roepen van de armen, denkend dat wij niet worden gezien door God. In deze wereld en in deze gemeente zijn er mensen die worden onderdrukt – weduwen en wezen. Onze ogen, oren en ons medeleven zou moeten worden getrokken naar zulke mensen. Ons licht moet zodanig schijnen dat de lijdenden God mogen zien en Hem verheerlijken. “De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” Jakobus 1:27.

Leden en leiders in de gemeente hebben een grote waarheid en kennis van de huidige gebeurtenissen rondom ons. Wij vasten zelfs dikwijls, om Gods gunst te vragen. Maar God stelt in Zijn genade een vraag: “Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat u losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat u ontdoet de banden

van het juk, en dat u vrij loslaat de verpletterden, en elk juk verscheurt? Is het niet, dat u de hongerige uw brood mededeelt, en de arme verdrevene in het huis brengt? Als u een naakte ziet, dat u hem dekt, en dat u zich voor uw vlees niet verbergt?” Jesája 58:6, 7. Dit opent de oren van God om onze gebeden te horen en zal Hij ons leiden op het pad der gerechtigheid. Wij zouden moeten zijn als een vader voor de armen en de wezen, zelfs op zoek gaan naar de gevallen van hen die wij niet kennen. In de Bijbel is een jonge man die geroepen werd discipel te worden van Jezus op de voorwaarde dat hij al zijn land zou verkopen en dit zou geven aan de armen en hulpbehoevenden. Zie Mattheüs 19:21. Dit laat zien dat Christus Zich identificeert met de armen en ons verantwoordelijk houdt als wij hen niet dienstbaar zijn. “Want Ik ben hongerig geweest, en u hebt Mij niet te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en u hebt Mij niet te drinken gegeven; [...] Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel u dit een van deze minsten niet gedaan hebt, zo hebt u het Mij ook niet gedaan.” Mattheüs 25:42,45. Wij zijn de hoeder van onze broeder.

Dienst aan de gevangenen

“... Ik was in de gevangenis, en u bent tot Mij gekomen.”
Mattheüs 25:36.

Er zijn veel mensen in de wereld die bezeerd zijn en gevangen wegens misdaden die zij hebben gedaan, en de wet is hen niet genadig. God in de hemel kijkt naar beneden en ziet en hoort het zuchten van deze zielen. In mededogen zendt Hij Zijn enige Zoon om hen verlichting te geven. Jezus zei dat het Zijn missie was “Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.” Jesája 42:7. Voordat Christus in ons leven komt, zijn wij allen gevangenen van de duivel. Christus predikt het evangelie van bevrijding van de gevangenen en voor hen die geketend zijn. Het is niet mogelijk voor ons om God te prijzen als Jezus niet gekomen was en hen had bevrijd die gevangen waren

door de vorst van deze wereld “Die de wereld als een woestijn stelde, en haar steden verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar huis toe.” Jesaja 14:17.

Vele mensen bevinden zich achter slot en grendel in de gevangnissen van deze wereld. Niet allen zijn rechtvaardig veroordeeld. Sommigen zijn op valse wijze veroordeeld, net als onze Heer, dus is er geen excuus om te weigeren de gevangenen te bezoeken of hen te vragen waarom zij de wet hebben overtreden. In deze wereld is er weinig rechtvaardigheid. Wij weten niet waarom er zoveel mensen in de gevangenis zitten. Laten wij niet vergeten dat Petrus, Paulus, Johannes en anderen gevangen waren gezet, ondanks dat zij niets verkeerd hadden gedaan in de ogen van God. Zelfs als mensen in de gevangenis zitten om een echte reden, laten wij hen bezoeken en hen winnen voor de voortdurende hoop van het eeuwig leven.

Denk aan de dief aan het kruis. Christus werd aan hem geopenbaard en beloofde hem het eeuwige leven, ondanks dat hij niet van het kruis werd bevrijd. Hij stierf die dag, maar met een eeuwige hoop. Net zo, wil het bezoeken van gevangenen niet zeggen dat wij moeten vechten hen bevrijd te krijgen uit de gevangenis, beter dat zij bevrijd mogen worden van de gevangenis van de zonde, zelfs als zij in de gevangenis blijven, met de hoop op eeuwig leven en bevrijding. In feite is het zo, dat er mensen – waarvan God het toegestaan heeft – in de gevangenis geplaatst zijn, zodat zij de kroon des levens mogen ontvangen. De belofte van God is, “Vrees geen van de dingen, die u lijden zult. Ziet, de duivel zal enigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt; en u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Weest getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.” Openbaring 2:10. Daarom “Gedenkt de gevangenen, alsof u mede gevangenen waart; en degenen, die kwalijk behandeld worden, alsof u ook zelf in het lichaam kwalijk behandeld waart.” Hebreeën 13:3.

Ondersteunen van de predikers

“Vereer de Heere van uw goed, en van de eerstelingen van al uw inkomsten.” Spreuken 3:9.

God roept ons op om zich bij Hem te voegen in de dienst van de zielenzorg, door hen te ondersteunen die hun gezin, huis en land hebben verlaten om het evangelie te prediken. Hoe dienen wij hen? God heeft allen geleerd om hun tienden en gaven te geven, zodat zij die het evangelie prediken daarvan mogen leven, zij en hun gezinnen. De Heer, die Eigenaar is van deze wereld en alles wat daarin is (zilver en goud) heeft veel talenten gegeven, wijsheid en de vaardigheid om welvaart te verkrijgen. Laten we niet vergeten hoe trouw Abraham was, en zijn tienden en gaven aan de koning van Salem (Melchizédek) gaf. Net zo begreep Jakob de verplichting aan de zielenzorg en beloofde God dat hij de tienden en gaven zou geven om de heilige dienst te ondersteunen als God zijn leven zou sparen en hem weer veilig naar zijn thuisland zou laten keren. Deze dienst van tienden en gaven is zo oud als de geschiedenis van de mens. De belofte, verbonden aan trouw in deze dienst, verwoordt: “Zo zullen uw schuren met overvloed vervuld worden, en uw perskuipen van most overlopen.” Spreuken 3:10.

Gastvrijheid

“Hebt elkander hartelijk lief, met broederlijke liefde, met eer de een de ander voorgaande. Weest niet traag in het benaarstigen. Weest vurig van geest. Dient de Heere. Verblijdt u in de hoop. Weest geduldig in de verdrukking. Volhardt in het gebed. Deelt mede tot de behoeften der heiligen. Jaagt naar de herbergzaamheid.” Romeinen 12:10-13.

Veel mensen zeggen tegen vrienden en vreemden, ‘God zegene u’ veelmeer dan hun zegeningen te delen met hen, die het nodig hebben. Zulke verbale zegeningen hebben geen waarde als iemand in nood is en wij voldoen niet aan deze nood. Als wedergeboren kinderen van de Allerhoogste dienen wij elkaar lief te

hebben en goed te doen aan onze mede pelgrims – de huisgenoten des geloofs. Als wij gastvrijheid tonen en de behoeftigen verwelkomen in ons huis, mogen wij hemelse wezens in ons huis verwelkomen. God is bereid ons in overvloed te voorzien. “Want Ik ben hongerig geweest, en u hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en u hebt Mij geherbergd.” Matthéüs 25:35.

De goddelijke voetsporen navolgen

“Velen beschouwen het als een groot voorrecht de plaatsen op te zoeken waar Christus geleefd heeft toen Hij op aarde was, te wandelen waar Hij gewandeld heeft, uit te zien over het meer waar Hij zo graag onderwees, te gaan naar de heuvels en dalen waarop Zijn oog zo vaak heeft gerust. Maar wij hoeven niet naar Nazaret, naar Kafarnaüm of naar Betanië te gaan om in de voetsporen van Jezus te gaan. Wij vinden Zijn voetsporen naast het ziekbed, in armoe-dige krotten, in de overbevolkte straten van de grote stad en in alle plaatsen waar mensen behoefte hebben aan troost. Als wij doen zoals Jezus gedaan heeft toen Hij op aarde was, zullen wij Zijn voetsporen volgen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 533.

“Jezus werkte om verlichting te kunnen bieden als Hij zag waar geleden werd. Hij kon niet veel geld geven, maar dikwijls ontzegde Hij Zichzelf voedsel om diegenen te helpen die minder hadden dan Hij. Zijn broers voelden dat Zijn invloed de hunne in hoge mate tegenwerkte. Hij bezat een tact die geen van hen bezat of wilde hebben. Als zij op harde toon spraken tot arme, ontaarde wezens. zocht Jezus juist deze mensen op en sprak Hij hen be-moedigend toe. Aan hen die het nodig hadden, gaf Hij een beker water en legde rustig Zijn eten in hun handen. Terwijl Hij hun lijden verlichtte, gingen de waarheden die Hij verkondigde samen met Zijn daden van barmhartigheid en werden op deze wijze in het geheugen gegrift.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 62.

Beloning van dienstbaarheid

“Het is geen ijdele zaak om God te dienen. Er is een onschatbare beloning voor hen die hun leven toewijden aan Zijn dienst.”
–*Testimonies for the Church*, vol 4, blz. 107.

“Elk offer dat in Zijn dienst wordt gebracht wordt beloond naar de overweldigende rijkdom zijner genade.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 197.

“En onze beloning voor het samenwerken met Christus op aarde is de grotere macht en het grotere voorrecht die erin schuilt om met Hem in de eeuwigheid te werken.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 222.

Lieve broeders en zusters, laten we het als een groot voorrecht achten om betrokken te zijn bij het dienstwerk van God en onze medemens. Laten we niet verslappen, maar de ontberingen verdragen die wij tegen komen, terwijl wij dit prachtig dienstwerk doen. Wanneer wij Gods wil hebben gedaan, velen hebben verlicht die mogelijk voor altijd zonder hoop zouden zijn gebleven, anderen geholpen hebben te ontsnappen aan de diepe duisternis die de aarde bedekt, en vervolgens degenen in de eeuwigheid te ontmoeten die gered werden door ons dienstwerk op verschillende gebieden, dan zal onze vreugde onbeschrijfbaar zijn. Wat een gave heeft onze God gegeven in de geest van dienstbaarheid! Amen. *GL*

BEKWAAM OM TE ONDERWIJZEN

Door br. Larry Watts, Verenigde Staten

Aan het eind van Zijn dienstwerk, terwijl Jezus voor de laatste keer Jeruzalem naderde, hoopten velen dat het langverwachte, beloofde Koninkrijk van de hemel eindelijk opgericht zou worden. Hij moest de aannahme corrigeren “dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden. Hij zei dan: Een zeker welgeboren man reisde in een vergelegen land, om voor zichzelf een koninkrijk te ontvangen, en dan weer te keren. En geroepen hebbende zijn tien dienstknechten, gaf hij hun tien ponden, en zei tot hen: Drijft handel, totdat ik kom.” Lukas 19:11-13. In de brieven van de apostel Paulus, zegt hij: “Maar aan elk van ons is de genade gegeven, naar de maat van de gave van Christus. Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft de mensen gaven gegeven. [...] En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus; Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus; Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, ...” Éfeze 4:7, 8, 11-14.

De edelman die gaven schenkt, is Jezus en de dienaren die Zijn terugkomst afwachten, zijn diegenen, die in het einde der tijden leven, wanneer het huwelijk en de oprichting van het Koninkrijk der heerlijkheid plaatsvindt. Wij bidden dat wij deze dienaren zijn. Ja, we weten het zeker en zijn vol vertrouwen dat deze toepassing juist is. Maar wat vertegenwoordigen de “ponden”? Het zijn symbolen van de gaven die gegeven zijn voor de opbouw

van het lichaam van Christus, ter “opbouwning” ervan totdat Hij terugkeert. Het zijn in totaal 10 gaven, als we de 3 teksten waarin ze genoemd worden tot een geheel optellen, terwijl in de brieven van de apostel Paulus (Romeinen 12:6-8; 1 Korinthe 12:7-11; Éfeze 4:11-13) geen specifiek aantal wordt gegeven.

De gave

Als we vol vertrouwen zijn en de Bijbelverzen van de apostel Paulus toepassen, kunnen we dan ook weten welke gave de onze is? Het is zeker, dat niemand elke gave heeft, en net zo zeker kunnen we zeggen, dat niemand er geen heeft, want de edelman riep zijn tien dienstknechten en gaf elk van hen tien pond. Tien is het numerieke symbool van getalsmatige volmaaktheid en volledigheid. Hieruit volgt, dat een ieder van ons niet alleen mag weten, maar behoort te weten wat zijn gave is, want hij zal geroepen worden om er rekenschap over te geven als de Heer der heerlijkheid terugkeert.

En de apostel Petrus sprak hierover toen hij zei: “Bekeert u” en wordt “gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden”, en die zal “de gave des Heiligen Geestes ontvangen.” Handelingen 2:38.

Op die manier belooft God dat diegenen, die in oprechtheid naar Christus komen, de gave van de Geest zullen ontvangen, inclusief ten minste één elementaire gave, die gebruikt dient te worden om Christus’ werk te bevorderen. Hoe lang duurt het voor een toegewijd kind van God om zijn of haar gave te herkennen? God weet het!

De eerste woorden van Jezus, vastgelegd in het Nieuwe Testament, die Hij sprak tot Zijn moeder en Jozef, toen zij Hem vonden, toen Hij in gesprek was met de rabbi’s in de tempel, geven ons een aanwijzing: “Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?” Lukas 2:49. Wat liet Zijn antwoord zien? Zijn eerste en voornaamste interesse was om te zorgen voor Zijn Vaders zaken – Zijn missie. Als dat ook voor ons de voornaamste zaak is, zullen we te zijner tijd weten welke gave

aan ons toevertrouwd is, en het is zeer waarschijnlijk dat anderen het eerder zullen zien dan wijzelf. Uit hun mond zullen we bijvoorbeeld horen: “Jij bent een leraar!”

Een van de voornaamste taken van een leraar is om zijn of haar leerlingen te helpen hun eigen speciale gaven te herkennen en om hen uit te dagen deze te ontwikkelen en te gebruiken tot Gods eer, en zo het doel van hun bestaan vervullen. Buiten onze individuele gave(n) is de grootste gave die God aan ons als volk heeft gegeven – onze kinderen. Wanneer Gods volk trouw is, spelen toegewijde leraars een belangrijke rol in die trouwheid. Feitelijk wordt in de Bijbel ontrouw gedefinieerd als een gebrek aan een goede toewijding om de jeugd te instrueren in hun religieuze plichten! Betreffende een moeilijke tijd in de geschiedenis van Israël werd geschreven: “Israël nu is vele dagen geweest zonder de ware God, en zonder een lerende priester, en zonder de wet.” 2 Kronieken 15:3.

Profetenscholen

In de dagen van Samuël werden er scholen opgericht voor het onderwijzen van jonge mensen. “Als jonge mensen meer wilden weten van Gods Woord, en wijsheid zochten van boven, om leraars te worden in Israël, konden ze naar deze scholen gaan. De scholen der profeten werden gesticht [...] om dienst te doen als beveiliging tegen het heersende bederf, om de morele en geestelijke groei van de jongeren te bevorderen, en de toekomstige voorspoed van het volk in de hand te werken door het voortbrengen van mensen die geschikt waren om leiding te geven door hun vreze Gods en hun trouw aan God.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 544, 545.

“Vanaf de vroegste tijden af hadden de getrouwe Israëlieten veel zorg besteed aan de opvoeding van de jeugd. [...] In de dagen van Christus ging men ervan uit dat de stad die geen voorzieningen trof voor het godsdienstig onderricht van de jongeren rustte onder de vloek van God. [...] Maar de joodse leraars schonken meer aandacht aan ceremoniële zaken. De

geest werd gevuld met dingen, die voor de leerling geen waarde hadden en die in de school van de hemel niet zouden worden erkend. De ervaring, verkregen door een persoonlijk aanvaarden van Gods Woord had geen plaats in het opvoedkundig stelsel. [...] De voornaamste dingen in het dienen van God werden nagelaten. De beginselen van de wet werden verdoezeld. Wat als de beste opvoeding werd beschouwd, vormde de grootste belemmering voor werkelijke ontwikkeling. Onder leiding van de rabbi's werden de capaciteiten van de jongeren onderdrukt. Hun geest werd bekrompen en kortzichtig. [...] Het kind Jezus kreeg geen onderricht in de scholen van de synagoge. Zijn moeder was Zijn eerste menselijke lerares." –*Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 47, 48.

Betreffende Johannes de Doper lezen we het volgende: "Normaal gesproken had Johannes als priester opgeleid moeten worden. Maar de opleiding op de scholen van de rabbi's zou hem ongeschikt hebben gemaakt voor zijn taak. God zond hem niet naar de godsdienstleraars om daar te leren hoe hij de Schriften moest verstaan. Hij leidde hem naar de woestijn om daar te leren van de natuur en van de God van de natuur." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 73.

De vervolgte kerk

Hoewel Christus' gemeente vanaf de oprichting is achtervolgd en vervolgd, heeft zij het onderwijs van haar kinderen altijd ten hoogste gewaardeerd, ongeacht de omstandigheden.

"De vroomheid van deze volgelingen van Christus was rein, eenvoudig en vurig. De beginselen van de waarheid hadden in hun ogen meer waarde dan huizen, grondbezit, vrienden, bloedverwanten, ja, ze waren waardevoller dan het leven zelf. Ze deden hun uiterste best om deze beginselen in het hart van de jongeren in te prenten. Al in hun vroegste kinderjaren leerden de kinderen de Bijbel kennen en leerde men hen de eisen van Gods wet heilig achten. Er waren maar weinig exemplaren van de Bijbel en daarom werden zijn kostbare woorden uit het hoofd geleerd. [...] De

ouders hielden van hun kinderen, maar hadden ze veel te lief om ze aan een gemakkelijk leven te wennen. Er stond hun een leven van beproevingen en ontberingen en misschien zelfs de marteldood te wachten. Van kindsbeen af werd hun geleerd ontberingen te verdragen, zich aan het gezag te onderwerpen en toch zelfstandig te denken en te handelen. [...] De Waldenzen hadden hun aardse voorspoed ter wille van de waarheid opgeofferd en zwoegen met volharding en geduld voor hun dagelijks brood. [...] Zuinigheid en een zeer strenge zelfverloochening waren een onderdeel van de opvoeding die de kinderen meekregen als hun enig erfdeel. Men leerde hen dat God wilde dat het leven aan de tucht onderworpen zou zijn en dat ze alleen in hun behoeften konden voorzien door persoonlijke arbeid, gehoorzaamheid, overleg en geloof. Deze taak was zwaar en uitputtend, maar leerzaam en precies wat de gevallen mens nodig heeft. Het was de leer­school die God had bestemd voor hun opvoeding en ontwikkeling. Terwijl de jongeren werden gehard tegen arbeid en ontberingen, werd hun intellectuele ontwikkeling niet uit het oog verloren. Ze leerden dat al hun krachten God toebehoorden en dat ze verbeterd en ontwikkeld moesten worden voor Zijn dienst.” –*De grote strijd*, blz. 63, 64.

De nadruk op christelijk onderwijs

De Reformatie van de zestiende eeuw bracht verregaande veranderingen in het onderwijs met zich mee. Vóór de Protestantse Reformatie was het onderwijs over het algemeen ingesteld op de voorbereiding van de geestelijken. Het grondige onderwijs van de gelovigen werd echter op natuurlijke wijze gevolgd door de nadruk van de Reformatie op doctrines, zoals het priesterschap van alle gelovigen, rechtvaardiging door het geloof, en de verantwoordelijkheid van elke persoon om de Schrift zelf te kennen. Elke christen werd aangemoedigd om het woord te lezen, weten, onthouden, leren, begrijpen en toe te passen op elk gebied van het leven, zodat God waarachtig zou worden geëerd in de maatschappij.

Maarten Luther (1483-1546) benadrukte de noodzaak van hervormd, Bijbels onderwijs; en veel van wat hij zei, is vandaag de dag nog steeds actueel en van toepassing. Op dezelfde manier deed Johannes Calvijn (1509-1564) veel moeite om christelijke scholen op te richten. En Charles Wesley (1707-1788), stichter van de Methodistenkerk, legde gedurende meer dan vijftig jaar lang grote nadruk op het ontwikkelen van educatieve ondernemingen.

In de Verenigde Staten worden de universiteiten, die oorspronkelijk gesticht werden met het voornaamste doel om mensen op te leiden voor het dienstwerk, vandaag de dag beschouwd als een van de beste ter wereld. Harvard werd in 1636 gesticht om de behoefte te vervullen aan geestelijken voor de “kerk in de woestijn”. In 1701 stichtten congregationalistische predikers, die niet blij waren met het groeiend liberalisme op Harvard, de Yale universiteit, die oorspronkelijk “Collegiate School” (College School) genoemd werd. In 1746 begon de Presbyteriaanse Synode de Princeton University, die oorspronkelijk het College van New Jersey genoemd werd. Duke University begon in 1835 in Durham, North Carolina, toen Methodisten en Quaker gezinnen een vaste docent aanstelden voor hun intekenschool.

Terwijl de bovengenoemde onderwijsinstellingen vooral in de laatste eeuw ver afweken van hun oorspronkelijk vastgelegde doel, hadden zij en anderen, zoals het Oberlin College, veel invloed op de Amerikaanse maatschappij en de wereld van tweehonderd jaar geleden, net toen God Zijn volk voorbereidde om de boodschappen van de drie engelen uit te dragen. Charles G. Finney (1792-1875), de tweede voorzitter van het Oberlin College, was een Presbyteriaanse dominee en leider van het ‘Tweede Grote Ontwaken’ in de Verenigde Staten van 1825-1835. Finney was een voorstander van christelijke volmaaktheid, afschaffing van de slavernij, en gelijkwaardig onderwijs voor vrouwen en Afrikaanse Amerikanen.

De ware basis voor het onderwijs

“... De Bijbel ... [is] het fundament ... voor alle ware opvoeding. De vreze des Heren – de eerste les die geleerd moet worden – is het begin van alle wijsheid.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 374.

De nadruk op de Bijbel als de ware basis voor onderwijs voor alle mensen, ongeacht hun ras of sekse, was een factor die een zeer belangrijke rol speelde in het bevorderen van de Adventbeweging. Het ontwerp voor de vroege Adventscholen werd gecreëerd vanuit de wens om alle dingen volgens het patroon van de heilige Schrift te doen. Helaas vond hetzelfde plaats in het Adventisme wat bij universiteiten zoals Harvard, Yale, en Princeton had plaatsgevonden.

Praktische training werd vervangen door menselijke methoden en prioriteiten, beschreven als “de populaire methode om de hersens van de student te vullen met hetgeen niet praktisch is, en hem snel door een bepaalde cursus te laten gaan.” –G.H. Bell, *Review and Herald*, 26 december 1882.

“In ware opvoeding vinden de honger naar macht, het voorbijzien van de rechten en noden van de mensen, die een vloek zijn van onze wereld, een tegeninvloed. Gods plan voor het leven heeft een plaats voor ieder menselijk wezen. Iedereen moet zijn gaven ontwikkelen tot het uiterste; en de getrouwheid in dit streven, of de talenten klein zijn of groot, geeft aanspraak op eer.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 347, 348.

“... Ware opvoeding is godsdienst.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 584.

“Ware opvoeding is de voorbereiding van de lichamelijke, verstandelijke en zedelijke krachten voor het verrichten van elke taak. Het is het oefenen van lichaam, verstand en geest voor het dienen van God. Deze opvoeding gaat door tot in het eeuwig leven.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 200.

Het woord voor “leraar” in het Hebreeuws van het Oude Testament, is *Yarah*, dat ook “vloeiend als water” of “regenen” betekent. Een opvallend voorbeeld hiervan kwam voor in het

leven van Anne Sullivan, een van de bekendste docenten uit de geschiedenis. Zij is de jonge lerares, die in 1887 de gesloten geest van de dove en blinde Helen Keller wist binnen te dringen, toen zij, terwijl ze bij de pomp water over een van Helens handen liet lopen, de andere hand van het meisje nam en het woord *w-a-t-e-r* spelde. Zonder die doorbraak zou Helen haar hele leven in een donkere, stille wereld hebben doorgebracht. Om met die geest te communiceren, had Anne enorme liefde en geduld nodig, en tevens een goddelijk geïnspireerde geniale zet. Helen Keller leerde uiteindelijk praten en werd een veelgevraagd spreker en schrijfster van twaalf boeken. Ze zei eens: “Ieder van ons is doof en blind totdat onze ogen geopend worden door onze medemens, totdat onze oren de stem van menselijkheid horen.” Zij gaf ook een juist beeld van onderwijs toen ze zei: “Tenzij we er een gewoonte van maken om zowel in goede tijden alsook in moeilijke tijden naar de Bijbel te gaan, kunnen we niet ten volle reageren op diens troostende woorden....”

Anne Sullivan leerde door praktijkervaring dat “het prettigste werk, [het belangrijkste, meest edele werk dat God de mensen vraagt om voor Hem te doen] ooit door mannen en vrouwen op zich genomen, is het omgaan met jonge mensen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 323.

Er zijn ongetwijfeld individuen in Gods werk, die het talent hebben om te onderwijzen.

God heeft u geroepen voor zo'n moment als dit. Denk na over uw gave en pak vol vreugde het “prettigste werk, ooit door mannen en vrouwen op zich genomen”. God en Zijn werk hebben godvruchtige leraars nodig, naast degenen die het werk in het onderwijs steunen met hun gebeden en hun bijdragen. Ongeacht wat ons talent is, we hebben allemaal een invloed op anderen, vooral de jongeren. “Zoals u uw kinderen behandelt, zult u Christus behandelen.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 392.

Laten we onze leraren en scholen ondersteunen en onze eigen gave(n) waarderen. Mogen allen die bekwaam zijn in het onder-

wijzen, onderwijs geven! “Onderwijs, onderwijs, onderwijs.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, blz. 330 [vergelijk laatste alinea van *Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 574]. Amen. *gl*

4e lezing – dinsdag, 8 december 2015

DE GAVEN VAN VERMANING – LIEFDE EN BEMOEDIGING

Door br. Humberto Ajucúm, Puerto Rico

“Hebbende nu verscheiden gaven, naar de genade, die ons gegeven is, Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.” (Romeinen 12:6-8).

Zoals we gelezen en gehoord hebben, is een van de gaven die God aan Zijn gemeente gegeven heeft de ‘vermaning’. Het gaat om een volmaakte gave, zoals alle gaven dat zijn, omdat Degene die deze geeft volmaakt is, zoals de apostel zegt: “Alle goede gave, en alle volmaakte gift is van boven, van de Vader der lichten afkomende, bij Wie geen verandering is, of schaduw van omkering.” Jakobus 1:17. We lezen dat Jezus “opgevaren is in de hoogte, ... en heeft de mensen gaven gegeven.” (Éfeze 4:8) Met welk doel? “Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning van het lichaam van Christus.” (Éfeze 4:12) God is volmaakt en Hij geeft middelen om Zijn kinderen te verheffen. Vandaag willen wij vereend in gebed gaan om onze grote Weldoener, onze God, te smeken om ons te helpen de

gave der vermaning te begrijpen, en – zo mogelijk – te ontvangen.

Waaruit bestaat de vermaning?

Voorzichtig! “Vermanen” betekent niet “uitschelden”, zoals sommigen denken. Iemand zou kunnen denken dat God hem heeft toevertrouwd met de gave der vermaning en dat dit hem machtigt om zijn medemensen uit te schelden of slecht te behandelen, en daarmee meer kwaad dan goed doet door het gebruik van ruwe, harde, strenge taal. De Bijbel waarschuwt ons ervoor om bij onze kinderen geen toorn of boosheid uit te lokken. Éfeze 6:4; Kolossensen 3:21. Schelden is geen gave, laat staan laat staan verbaal geweld of mensen aanvallen. Vermaning is niet vloeken, of een ander bekritisieren of veroordelen. Het is veelmeer een waarschuwing afgeven of iemand ergens toe overtuigen. Volgens het woordenboek, betekent vermaning ‘iemand met woorden, beredenering en verzoeken aansporen om iets wel of niet te doen’. Het Griekse woord dat vertaald is met ‘vermaning’ is *parakaleó* (Strong# 3870). In het Nieuwe Testament omvat dit ‘tot je roepen’, ‘sommenen’, ‘uitnodigen tot’, ‘smeken’, ‘bidden’, ‘aansporen’, ‘waarschuwen (tot voorzichtigheid)’, ‘bemoedigen’, ‘troosten’.

Ook het Griekse woord dat vertaald is met “vermaning” is *parakléisis* (Strong# 3874), en betekent in nagenoeg alle gedeelten in het Nieuwe Testament ‘smeken’, ‘vermanen’ of ‘troosten’.

Vermaning en het doel daarvan

De apostel Paulus zegt: “Hetzij die vermaant, in het vermanen.” Romeinen 12:8. De *Herziene Statenvertaling* zegt: “Hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen.”

Men dient niet alleen te vermanen door vermaning, maar te vermanen op de wijze, vorm en stijl van God. De herhaling van de woorden “vermanen” en “vermaning” benadrukt dat in de uit-

oefening van deze gave goddelijke leiding aanwezig dient te zijn indien het doel bereikt moet worden.

Een andere les die wij hier naar voren willen brengen, is de waarde van zo'n dienstwerk, gedaan met een gevoel van iemands eigen verantwoordelijkheid en vertrouwen in God. Sprekend over de gaven schrijft zr. White "Velen die zijn toevertrouwd met wat bescheiden werk om te doen voor de Meester raken snel ontevreden, en denken dat zij zowel leerkrachten als leiders moeten zijn. Zij willen hun nederige bediening, welke op die plek net zo belangrijk is als de grotere verantwoordelijkheden. Degenen die zijn aangesteld om bezoeken af te leggen, beginnen al snel te denken dat iedereen dat werk kan doen, dat willekeurig iemand woorden van medeleven en bemoediging kan spreken, en op een nederige, rustige manier de mensen kan leiden tot een juist begrip van de Schrift. Maar het is een werk dat veel genade, veel geduld, en een steeds grotere voorraad wijsheid vraagt." –(Letter 88, 1895, blz. 4, 5) *Manuscript Releases*, vol. 11, blz. 279.

Het doel van vermaning is om te herstellen of te herbouwen, om het geestelijke leven te verbeteren van iemand die de raad ontvangt, om te gaan voor zijn redding. Zowel degenen die vermaant als degene die vermaand wordt, dienen te zijn onder de leiding van de Heilige Geest, zodat de wil van God gedaan wordt.

"Een ieder, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij die aan de anderen, als goede uitdelers van de menigerlei genade Gods." 1 Petrus 4:10.

"De kennis van Gods genade, de waarheden van Zijn woord, evenals de gaven die wij nu ontvangen – tijd, middelen, talenten en invloed – zijn ons allemaal door God toevertrouwd om te worden gebruikt tot Zijn heerlijkheid en de verlossing van de mens. Niets kan een grotere belediging zijn voor God – Die de mens continue Zijn gaven schenkt – dan te zien hoe de mens deze gaven op egoïstische wijze aanpakt en de Gever er niets voor terug geeft. [...] Engelen van God, wier bevattingvermogen niet door zonde vertroebeld is, zien de geschenken uit de hemel als gegeven met

de bedoeling ze op zodanige wijze terug te geven, dat het toevoegt aan de heerlijkheid van de goede Gever. [...] ... God vraagt om de toewijding van alle vermogens en gaven, die wij hebben ontvangen, in te zetten in dienst van Hem. Hij wil dat u met David zegt: ‘Het komt alles van U, en wij geven het U uit Uw hand.’ (1 Kronieken 29:14)” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 595, 599.

“Verschillende gaven worden verleend aan verschillende mensen, opdat de arbeiders mogen voelen dat zij elkaar nodig hebben. God schenkt deze gaven, en ze dienen gebruikt te worden in Zijn dienst; niet om de bezitter te verheerlijken, niet om de mens te verheffen, maar om de Verlosser der wereld te verheffen. Ze dienen te worden gebruikt voor het welzijn van de gehele mensheid door het vertegenwoordigen van de waarheid, en niet te getuigen van onwaarheid.” –*Manuscript Releases*, vol. 6, blz. 386.

“Met elk woord en elke daad zal men vriendelijkheid en liefde tonen; en terwijl iedere werker de voor hem bestemde plaats trouw vervult, zal het gebed van Christus voor de eenheid van Zijn volgelingen verhoord worden, en zal de wereld weten dat zij Zijn discipelen zijn.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 9, blz. 141.

“God verdeelt Zijn gaven zoals het Hem behaagt. Hij begiftigt de een met een gave, en de ander met een andere gave, maar allemaal voor het welzijn van het gehele lichaam. Het is volgens Gods orde dat sommigen dienst doen in één tak van het werk, en anderen in andere takken – allemaal werkzaam onder dezelfde Geest. De erkenning van dit plan zal een waarborg zijn tegen wedijver, trots, afgunst of minachting voor elkaar. Het zal de eenheid en de wederzijdse liefde versterken.” –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, blz. 314, 315.

De gave uitoefenen

“Ik betuig dan voor God en de Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: Predik het woord; houd aan tijdig, ontijdig; weerleg,

bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabels.” 2 Timótheüs 4:1-4; zie ook 1 Thessalonicensen 2:7-12.

Men zou niet moeten vermanen om de indruk te geven dat men zich superieur voelt ten opzichte van anderen en dat men hen kleineert. Men zou moeten vermanen met wijsheid, liefde, standvastigheid, en respect, en zuiverheid, een goed voorbeeld gevend. Het uitoefenen van deze en andere gaven vereist wijsheid van boven. De geïnspireerde geest brengt dit als volgt tot uiting: “Kundigheid in de dagelijkse dingen is een gave van God. Hij verleent zowel de gave alsook de wijsheid om de gave goed te gebruiken.” –*Counsel to Parents, Teachers, and Students*, blz. 314. [zie ook: *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 259]

Kostbare geïnspireerde raad met betrekking tot vermaning vinden we ook terug in het schrijven van de apostel Paulus. “Broeders, indien ook een mens overvallen ware, door enige misdaad, u, die geestelijk bent, brengt de zodanige terecht met de geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook u niet verzocht wordt.” “... maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in de geest, in geloof, in reinheid. Houd aan in het lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kom. Verzuim de gave niet, die in u is, die u gegeven is door de profetie, met oplegging der handen van het ouderlingschap.” “Spreek dit, en vermaan, en bestraf met alle ernst. Dat niemand u verachte.” “Predik het woord; houd aan tijdig, ontijdig; weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.” Galaten 6:1; 1 Timótheüs 4:12-14; Titus 2:15; 2 Timótheüs 4:2.

Zoals God het wil

“Terwijl u naar degene toe gaat waarvan u meent dat hij dwaalt, zie toe dat u met een zachtmoedige en nederige geest spreekt; Want de toorn van de man werkt Gods gerechtigheid niet. De

dwalende kan op geen andere wijze teruggebracht worden dan door een zachte, vriendelijke geest en tedere liefde. Wees voorzichtig in uw wijze. Vermijd iedere blik of gebaar, woord of stemklank, die proeft naar trots, of zelfgenoegzaamheid. Wees op uw hoede voor een woord of blik dat het eigen-ik kan verheffen, of dat uw goedheid en gerechtigheid in contrast stelt met tekortkomingen. Pas op voor de meest afstandelijke benadering van minachting, aanmatiging, of verachting. Vermijd met zorg alle schijn van woede; en ook al gebruikt u eenvoudige taal, laat er geen verwijt zijn, geen scheldende beschuldiging, geen geveinsde genegenheid, maar die van oprechte liefde. Laat er bovenal geen schaduw zijn van haat of kwade wil, geen bitterheid, noch uiting van wrangheid.

Houd in gedachte dat het succes van de terechtwijzing sterk afhangt van de geest waarin het gegeven wordt. Veronachtzaam niet het ernstig gebed dat u een nederige geest mag bezitten, en dat Gods engelen mogen werken aan de harten die u probeert te bereiken, die zich voor u bevinden, zodat u hen week kunt maken door hemelse indrukken, en dat uw inspanningen baat mogen hebben. [...]

Soms heeft de mildste en tederste terechtwijzing geen goed resultaat. In dat geval zal de zegen waarvan u wenste dat de ander die zou ontvangen door het volgen van een rechtschapen koers, ophoudend kwaad te doen en lerend om goed te doen, terugkeren in uw eigen boezem. Indien de dwalenden volharden in de zonde, behandel hen dan vriendelijk, en laat hen bij uw hemelse Vader.” –*Review and Herald*, July 17, 1879.

“Mannen en vrouwen, die met hun verschillende geaardheden in gemeenteverband worden opgenomen, bezitten eigenaardigheden en fouten. Wanneer deze zich ontwikkelen, is berisping nodig. Wanneer degenen, die in verantwoordelijke posities geplaatst zijn, nooit zouden berispen of vermanen, zou er weldra een gedemoraliseerde toestand ontstaan, die God grotelijks oneer zou aandoen. Maar hoe moet de vermaning gegeven worden? Laat de apostel antwoorden: ‘In alle lankmoedigheid en

leer' 2 Timótheüs 4:2. Uit een zeker beginsel moet gehandeld worden ten opzichte van degene, die berispt moet worden, maar nooit zal men onverschillig staan tegenover de verkeerdheden van Gods volk." –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 352.

Niet iedereen zal positief reageren

“De persoon die steeds weer getrokken wordt door zijn Verlosser, en die de gegeven waarschuwingen minacht, die niet toegeeft aan zijn overtuigingen om zich te bekeren, en geen acht slaat wanneer hij wordt gemaand om vergeving en genade te zoeken, bevindt zich in een gevaarlijke positie. Jezus trekt hem, de Geest oefent Zijn macht over hem uit, en spoort hem aan om zijn wil over te geven aan Gods wil; en wanneer deze uitnodiging wordt genegeerd, gaat de Geest bedroefd weg. De zondaar kiest ervoor om in de zonde en de onboetvaardigheid te blijven, hoewel hij bewijs heeft om zijn geloof te bemoedigen, en meer bewijs zou geen goed doen....” –*That I May Know Him*, blz. 244.

“God verlangt van Zijn dienstknechten, dat ze altijd ijverig Zijn wil zullen doen. In de opdracht van de apostel Timótheüs, vermaant hij hem het volgende: ‘Predik het Woord, houd aan tijdelijk en ontijdelijk; weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.’ 2 Timótheüs 4:2.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 353.

Waar vermaning niet aan voorbij zou moeten gaan

Dit aangaande, staat geschreven: “Broeders, indien ook een mens overvallen ware, door enige misdaad, u, die geestelijk bent, brengt de zodanige terecht met de geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook u niet verzocht wordt.” Galaten 6:1.

“Wij zijn draden in het grote web van de mensheid, en, als zodanig met elkaar verbonden. Ons leven laat in de gedachten van

anderen indrukken achter die tot in de eeuwigheid overgebracht zullen worden. Engelen nemen kennis van onze werken, onze woorden, van de geest die ons drijft. Degenen die wensen om anderen te reformeren, moeten de reformatie beginnen in hun eigen hart, en laten zien dat ze vriendelijkheid en nederigheid van hart hebben verworven in de school van Christus. Degenen die verantwoordelijk zijn voor anderen moeten eerst leren om zichzelf te beheersen, en zich onthouden van botte uitingen en overdreven berisping. Er zijn kervende woorden waarin men zich uitleeft, die kunnen beledigen, kwetsen, en een blijvend litteken op de ziel achterlaten. Er zijn scherpe woorden die als vonken op een ontvlambar humeur vallen. Er zijn bijtende woorden die bijten als adders. [...]

Door te proberen het kwaad te corrigeren met een haastige, dwarse geest, zullen twee kwaden gecreëerd worden in plaats van het corrigeren van een. Wederzijdse steun is essentieel. Het is de vrucht van de Geest die groeit aan de christelijke boom.

Een radicale ommekeer dient plaats te vinden als het gaat om de manier waarop met verscheidene zielen omgegaan moet worden. [...] ... Indien harde taal wordt gebruikt; indien voor kleine of grote moeilijkheden een geest van ongeduld aan de dag wordt gelegd die ophitst en irriteert, zal er binnenkort een toestand zijn van dingen erger dan als er niets zou zijn gedaan om het kwaad te corrigeren. Indien dergelijke maatregelen onderhouden worden door de gelovigen; als iedereen zich vrij voelt om haastige woorden te uiten, zullen we ellendige harten, ellendige gezinnen hebben, en in de gemeente onenigheid en tweedracht.

Maar er is een christelijke manier om al deze dingen af te wikkelen. De aanwezigheid van de liefde van Christus in het hart zal leiden tot het liefhebben van degenen die zijn afgedwaald en die verkeerd zitten....

‘Wie is wijs en verstandig onder u? Die bewijze uit zijn goede wandel zijn werken in zachtmoedige wijsheid.’ Jakobus 3:13.”

–*The Upward Look*, blz. 59.

In de tijd van het einde

Vermaning is niet alleen nodig wanneer een broeder een fout heeft begaan, maar ook wanneer iemand wenst om zijn broeders en zusters te bemoedigen om problemen en moeilijkheden te overwinnen en nadenkt hoe hen te bemoedigen om trouw te zijn. De volgende citaten geven ons wat voorbeelden.

“Daar wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En daar wij hebben een grote Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water. Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw); En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken; En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als u ziet, dat de dag nadert.” Hebreëen 10:19-25.

“Wij moeten een kennis hebben van de heilige Schrift, zodat we de profetielijnen kunnen traceren en ... zien dat de dag nadert, zodat wij met meer ijver en inspanning elkaar kunnen vermanen tot trouw.... Ons geloof opgeven? Ons vertrouwen verliezen? Ongeduldig worden? Nee, geenszins. We zullen niet aan zoiets denken.... Laten we onze hoofd opheffen en ons verheugen, want onze verlossing genaakt. Het is nader dan toen wij eerst geloofd hebben.” –*That I May Know Him*, blz. 348.

“Het zal geen gemakkelijke taak zijn om in deze tijd voor de Meester te arbeiden. Maar hoeveel verwarring zou kunnen worden bespaard, als de arbeiders voortdurend op God vertrouwen, en nauwkeurig de aanwijzingen die God gegeven heeft, hadden overwogen. Hij zegt: ‘Hebbende nu verscheiden gaven, naar de genade, die ons gegeven is, Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening,

in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.’ Romeinen 12:6-8.” –*Ye Shall Receive Power*, blz. 213.

Wachters op Sions muren

De noodzaak van vermaning als er gevaar komt, is zeer actueel. Verwijzend naar de opdracht van de profeet aan Zijn volk, gebod de Heer hem: “U nu, o mensankind! Ik heb u tot een wachter gesteld over het huis Israëls; zo zult u het woord uit Mijn mond horen, en hen van Mijntwege waarschuwen. Als Ik tot de goddeloze zeg: O goddeloze, u zult de dood sterven! en u spreekt niet, om de goddeloze van zijn weg af te manen; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. Maar als u de goddeloze van zijn weg afmaant, dat hij zich daarvan bekere, ... u hebt uw ziel bevrijd.” Ezechiël 33:7-9.

Wat voor de profeet geldt, heeft nog steeds een brede toepassing voor predikers, arbeiders, gemeenteouderlingen, en allen die belast zijn met de zielenzorg. Predikanten, predikers en leiders “moeten als wachters staan op de muren van Sion, om bij de nadering van de vijand het alarmsignaal te doen weerklinken. [...] Het is het voorrecht van de wachters op de muren van Sion om zo dicht bij God te leven, en voor de indrukken van Zijn Geest zo ontvankelijk te zijn, dat Hij door hen kan werken om mannen en vrouwen het gevaar aan te zeggen en hen te wijzen op het oord van veiligheid. Door God uitverkoren, verzegeld met het bloed van toewijding dienen zij mannen en vrouwen te redden van de dreigende ondergang. Zij moeten hun medemenssen voor de zekere gevolgen van hun overtredingen getrouw waarschuwen, en zij moeten de belangen van de gemeente getrouw behartigen. Nooit mogen zij hun waakzaamheid doen verslappen. Zij hebben een taak die de inspanning van hun gehele menselijke vermogen vordert. Zij moeten hun stemmen verheffen als het geluid van een trompet, en nooit een weife-

lende, onzekere toon doen horen. Zij moeten niet om loon arbeiden, maar omdat zij niet anders kunnen; omdat zij beseffen dat er een wee op hen rust, indien zij nalaten het evangelie te prediken.” –*Gospel Workers*, blz. 15 [zie ook: *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 266]

Mensen van gelegenheid

“Satan heeft elke maatregel mogelijk gemaakt dat niets onder ons zal komen als een volk dat ons berispt en bestraft, en ons maant tot het wegdoen van dwalingen. Maar er is een volk dat de ark van God zal dragen. Sommigen zullen onder ons weggaan, die de ark niet langer meer dragen. Maar zij kunnen geen muren maken om de waarheid te belemmeren; want het zal tot het einde voorwaarts en opwaarts gaan. In het verleden heeft God mensen doen opstaan, en hij heeft nog steeds mensen van gelegenheid die wachten, bereid om Zijn verzoeken uit te voeren – mensen die door de beperkingen heengaan, welke slechts zijn als muren die ingesmeerd zijn met loze kalk. Wanneer God Zijn Geest op de mensen legt, zullen zij werken. Zij zullen het woord van de Heer verkondigen; zij zullen hun stem verheffen als een bazuin. De waarheid zal niet afnemen noch haar kracht in hun handen verliezen. Zij zullen de mensen hun overtredingen laten zien, en het huis Jakobs hun zonden.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 411. Amen. *GL*

DE GAVEN OM UIT DE DELEN

Door br. Gustavo Castellanos, Oostenrijk

“... die uitdeelt, in eenvoudigheid.” Romeinen 12:8.

De geestelijke gaven zijn de instrumenten waarmee de Heer Zijn gemeente in staat stelt om in deze laatste dagen de opdracht te voltooien, die Hij haar gegeven heeft. De sleutel voor de kracht en de effectiviteit van Gods volk is om deze gaven te ontwikkelen in al hun verscheidenheid. De gave om uit te delen omvat alle andere geestelijke gaven. Onderwijzen, helpen, dienen of genade hebben, zijn allemaal uitingen van de gave van het uitdelen. De beginselen waarop laatstgenoemde is gebaseerd, zijn van het grootste belang voor de uitoefening van de andere geestelijke gaven. De gave van het uitdelen is niet beperkt tot het delen van materiële goederen, maar omvat het hele gebied van niet-materiële goederen – het gebied van waarden die betrekking hebben tot christelijk handelen. Hetgeen geluk aan mensen geeft, kan niet worden gekocht of verkocht. Een vriendelijke blik, een vriendelijke glimlach, of een woord dat geloof en hoop schenkt, kosten geen cent en kunnen het dagelijks leven van veel mensen doen oplichten en wekken het verlangen naar de eeuwigheid.

Het woord “gave” (van het Griekse woord *charisma*) is gerelateerd aan het woordje “gratie” (Grieks: *charis*). De Bijbelse betekenis voor “gratie” (oftewel genade) duidt op een geschenk, een onverdiend geschenk van God. De zondaar, bijvoorbeeld, wordt gered uit genade. En de geestelijke gaven zijn onverdiende zegeningen die de Heilige Geest geeft overeenkomstig Zijn wil. Deze gaven kunnen niet verdiend of gekocht worden; ze kunnen slechts ontvangen worden als een vrije gunst van God.

Wanneer God de gaven van Zijn genade geeft, baseert Hij Zijn handelen niet op uiterlijk, onze economische situatie, of de eigenschappen die we bezitten. De Heer richt zich alleen op onze situatie van nood als zondaars. Het schitterende werk van Gods liefde is om van zondaars instrumenten van Zijn genade te maken.

“In het verleden heeft Hij mensen, die net zo min veelbelovend waren, aangenomen om een groot werk voor Hem te verrichten. Zijn Geest wekte, door op hun hart in te werken, al hun vermogens op tot krachtig handelen. De Heer zag kostbaar materiaal in deze ruwe, onbewerkte stenen, dat bestendig zou zijn tegen storm, hitte en druk. God ziet niet zoals de mens ziet. Hij oordeelt niet naar uiterlijkheden.” –*Gospel Workers*, blz. 122.

Vergeet de accu niet op te laden!

Onlangs heeft een team van hulpverleners een zonne-energiesysteem geïnstalleerd in de “Rama” school voor behoeftige kinderen in Oeganda. Eén van de belangrijkste onderdelen waren de zonnecollectoren. Deze zijn belangrijk, omdat elektriciteit voornamelijk in de namiddag en de avond benodigd is, wanneer de zon niet schijnt. De accu’s worden gedurende de dag opgeladen door zonne-energie, zodat zij ’s avonds elektriciteit kunnen leveren. Hoe groot was de blijdschap van die scholieren toen de lichten in de school ’s avonds voor de eerste keer aangingen!

Ons hart en onze ziel zijn net als zonnecollectoren. We moeten ontvangen alvorens we kunnen geven. We kunnen alleen maar liefde geven als we het van tevoren hebben ontvangen.

We kunnen alleen meedelen wat we hebben “verzameld”. Hebben wij een volledige verbinding met de krachtbron – de Heilige Geest? “... Zonder Mij kunt u niets doen”, zei Jezus in Johannes 15:5, eenduidig daarmee aangevend dat het vermogen om geestelijke zegeningen te delen alleen mogelijk is indien wij een voortdurende verbinding met Hem hebben.

Deze essentiële verbinding met Christus, die ons in staat houdt om onze geestelijke accu’s opgeladen te houden, bestaat uit drie elementen die niet kunnen worden verwaarloosd:

1. *Dagelijks Jezus' leven overdenken*

“Het zou goed zijn als wij dagelijks een uur zouden besteden aan het overdenken van het leven van Christus. We zouden punt voor punt moeten overdenken en onze verbeelding laten gaan over elk toneel, vooral over de laatste dagen van Zijn leven. Als wij op deze wijze stilstaan bij Zijn grote offerande voor ons, zal onze liefde verlevendigd worden en zullen we meer met Zijn Geest vervuld worden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 59.

2. *Jezus' voorbeeld doelbewust navolgen*

“‘Zonder Mij,’ zegt Christus, ‘kunt gij niets doen;’ maar met Zijn goddelijke genade die door onze menselijke inspanning werkt, kunnen wij alles doen. Zijn geduld en zachtmoedigheid zullen het karakter doordringen, een kostbaar schijnsel verspreidend dat het pad naar de hemel helder verlicht en duidelijk zichtbaar maakt. Door Zijn leven te aanschouwen en na te volgen, zullen wij vernieuwd worden naar Zijn beeld.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 249.

3. *Dagelijks bidden en vragen om kracht om de geestelijke gaven te delen*

“Ons bidden moet geen zelfzuchtig vragen zijn, alleen voor onszelf. Wij moeten vragen opdat wij kunnen geven. [...] Onze zending in de wereld is niet onszelf te dienen of te behagen. Wij moeten God verheerlijken door met Hem samen te werken in het redden van zondaars. Wij moeten van God zegeningen vragen om deze aan anderen door te geven. De mogelijkheid om te ontvangen blijft slechts als wij geven.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 81, 82.

Geven is het werkprogramma van de gemeente

De Heer heeft een ieder van ons als leden van Zijn lichaam een concrete opdracht gegeven met benodigde aanwijzingen voor het uitvoeren van die opdracht. Niemand dient onwetend te blijven over wat te doen op dit moment. De goddelijke opdracht

en de instructies om die te vervullen, vinden we in Jesája 68. In dit hoofdstuk zet de Heer vraagtekens bij de religieuze praktijken van Zijn volk en opende hun ogen voor de gebieden van praktisch geloof die waren verwaarloosd.

Het grootste struikelblok om de goddelijke opdracht uit te voeren, is zelfzucht. Wanneer toewijding en inzet voor God en Zijn werk ontbreken, vult iemands hart zich vanzelf met afgoderij van het eigen-ik. Hierbij inbegrepen is zelfgenoezaamheid, een hard hart en doelbewuste onwetendheid van de behoeften van iemands naasten. Er is een gebrek aan identificatie met Christus, Zijn werk, en de opdracht van de gemeente.

Daarom spoort de Geest der Profetie ons aan om Jesája 58 te bestuderen en die toe te passen in ons leven:

“Lees Jesája 58, u die beweert kinderen des lichts te zijn. Leest u het vooral keer op keer, degenen die zich zo terughoudend hebben gevoeld het uzelf ongemakkelijk te maken in het begunstigen van de behoeftigen. U, wiens harten en huizen te klein zijn om een tehuis te maken voor de daklozen, lees het, u die weduwen en wezen ziet, onderdrukt door de ijzeren hand van de armoede en neergebogen door de hardvochtige wereldlingen, lees het. [...]

De reden waarom Gods volk niet meer geestelijk is ingesteld en niet meer geloof heeft – is mij getoond – is omdat zij vernauwd zijn met zelfzucht. De profeet richt zich tot Sabbatvierders, niet tot zondaren, niet tot ongelovigen, maar tot degenen die grote aanspraken doen op godsvrucht. Het is niet de overvloed aan vergaderingen dat God aanvaart. Het zijn niet de talrijke geboden, maar het juiste te doen, de juiste dingen doen op het juiste moment. Het betekent minder geven om jezelf, en welwillender zijn. Onze ziel dient zich uit te breiden. Dan zal God hem maken als een gewaterde hof, welker wateren niet ontbreken.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 35, 36.

“Dan zal uw licht in de duisternis opgaan”

Jesája 58 is het werkprogramma voor Gods volk vandaag. In vers 8 wordt het resultaat omschreven van het uitvoeren van dit goddelijke plan. De gemeente zal de aarde verlichten wanneer zij een geestelijke opwekking ervaart en haar leden het goddelijke karakter openbaren: “Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snel uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des Heeren zal uw achterhoede wezen.” Door deze gemeente “zal ten slotte de laatste en volle uitstorting van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan ‘de overheden en machten in de hemelse gewesten’. (Éfeze 3:10).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 9.

Op dit punt verzoek ik degene die deze Gebedslezing leidt om gezamenlijk Jesája 58:1-12 te lezen. Het zou goed zijn indien verschillende gelovigen de Bijbelverzen lezen en hun gedachten daarover uitwisselen.

De gave om uit te delen, omschreven in Jesája 58, omvat drie actiegebieden:

- Een dienst verlenen die zich richt op de geestelijke en emotionele behoeften van je naasten, en hun hart en ziel bereikt (zie vers 10).
- Geven op basis van de materiële behoeften van de armen en van je naasten (zie verzen 5-7).
- Geven ten behoeve van geestelijke hervorming (vers 12).

De geïnspireerde pen schrijft dat dit de taak is voor onze tijd: “Leest u alstublieft Jesája 58: [...] Dit is nu het bijzondere werk voor ons. Al onze gebeden en onthouding van voedsel zullen niet baten, tenzij wij dit werk vastberaden aangrijpen. Heilige verplichtingen rusten op ons. Onze plicht wordt duidelijk aangegeven. De Heer heeft tot ons gesproken door Zijn profeet.” –*Welfare Ministry*, blz. 29, 30.

Concentreren op kwaliteit, niet op kwantiteit

In Romeinen 12:8 zegt Gods woord: “...Die uitdeelt, in eenvoudigheid; ...” In deze tekst wijst eenvoudigheid naar een reine, ruimhartige, oprechte geest, zonder enige bijbedoeling in de handeling van het delen. Het belangrijkste om te geven aan anderen is de kwaliteit van onze houding en beweegredenen.

Iemand die alleen maar geeft om zijn geweten te sussen, begrijpt niet de essentie en de betekenis van het geven. Kwalitatief geestelijk geven reikt verder dan het voldoen aan de materiële behoeften van mensen in nood. Het omvat de overgave van het hart naar de zaak van de armen; het is gewijd aan het bereiken van de zielen van onze naasten. “En zo u uw ziel opent voor de hongerige, en de bedrukte ziel verzadigt; dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid zal zijn als de middag.” Jesaja 58:10.

Hoewel het waar is dat de verlossing door genade door het geloof in Christus niet wordt verkregen door werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hebben, is het ook waar dat de ervaring van de verlossing onze motivatie wordt voor ons handelen. Elke daad van liefdadigheid is gebaseerd op iemands persoonlijke toewijding aan Christus. De persoonlijke ervaring met God leidt ertoe verbinding te maken met Zijn liefde. Als we de liefde hebben ontvangen, dan geven we met geheel ons hart – met vreugde en vrijgevigheid. De arme weduwe die alles wat ze bezat als een offer aan de tempel gaf, werd door Jezus geprezen, niet omdat ze een grote hoeveelheid gaf, maar omdat ze van ganser harte en in geloof alles gaf wat zij had.

“Het is de drijfveer die aan onze daden inhoud geeft en ze bestempelt met hoge zedelijke waarde of als waardeloos kenmerkt. God acht niet de grote dingen die men ziet en die iedereen prijst als van de grootste waarde. De kleine plichten die blijmoedig worden verricht, de kleine gaven, die zonder vertoon worden gegeven en die naar menselijke berekening waardeloos schijnen, acht Hij vaak het hoogst. Voor God heeft een hart vol geloof en liefde meer waarde dan de kostbaarste gave. De arme weduwe gaf

alles wat zij had om het weinige te kunnen doen, wat ze deed. Ze ontzegde zich eten om die twee penningen te kunnen geven voor het werk dat ze liefhad. Dit deed zij in het geloof dat haar hemelse Vader haar grote nood niet over het hoofd zou zien. Deze onzelfzuchtige geest en dit kinderlijk geloof wonnen de goedkeuring van de Heiland.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 509.

Een geloofsstap

Geven is altijd een kwestie van geloof. De boer, bijvoorbeeld, zaait het zaad en wacht met vertrouwen op de oogst, want hij deed zijn werk en vertrouwt erop dat God Zijn aandeel in de natuur zal doen. Gelijkerwijs geeft de gelovige met het vertrouwen dat wat hij heeft gedaan zal ontkiemen en uitgroeien tot een zegen voor anderen.

Laten we met het volgende rekening houden:

Iedere handeling is een zaadje. De handelingen die we zaaien, zullen de uitkomst van de oogst van ons leven bepalen. “Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.” Galaten 6:7.

“Wanneer het gezaaide zaad vrucht draagt, en dit op zijn beurt weer wordt gezaaid, wordt de opbrengst vermenigvuldigd. Deze wet geldt ook in onze omgang met anderen. Elke daad, elk woord is een zaad dat vrucht draagt. Elke bedachtzame vriendelijke daad, elke daad van gehoorzaamheid, van zelfverloochening, zal vrucht dragen in anderen, en door hen een verdere invloed uitoefenen. En elke daad van nijd, boosheid, of ontevredenheid is een zaad die een ‘bittere wortel’ (Hebreeën 12:15) voortbrengt, waardoor zeer velen besmet zullen worden. En hoe groot aantal zullen door de ‘zeer velen’ vergiftigd worden!” –*Profeten en koningen*, blz. 55.

Hij die vrijgevig zaait, zal mildelijk oogsten. “En dit zeg ik: Die spaarzaamlijk zaait, zal ook spaarzaamlijk maaien; en die in zegeningen zaait, zal ook in zegeningen maaien.” 2 Korinthe 9:6.

Wanneer de zaaier bij het planten het zaad in de grond werpt, zo doet hij dit niet op een gierige manier, maar verspreidt het zoveel als hij kan. Wat lijkt op een verspilling van zaad is eigenlijk het geheim van de vermenigvuldiging van de vruchten. Elk zaad dat in contact komt met de bodem, wordt vermeerderd. Zo is het dus ook wanneer we datgene wat God ons heeft toevertrouwd, gebruiken. We geven gul aan iemand anders, en de Heer vermenigvuldigt het resultaat van onze welwillendheid.

“Hoe klein uw talent ook mag zijn, God heeft er een plaats voor. Als dat ene talent verstandig gebruikt wordt, zal het zijn werk doen. Door trouw te zijn in kleine dingen, doen wij ons deel en God zal voor ons werken om het te vermenigvuldigen. Deze kleine dingen zullen de belangrijkste invloeden in Zijn werk worden.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 221.

Wij zijn Gods medearbeiders. “Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw bent u.” 1 Korinthe 3:9. In ons geloofsleven – en voornamelijk bij het uitoefenen van de gave der uitdeling – is alles een kwestie van voortdurende samenwerking met God en Zijn wetten. We zijn afhankelijk van Hem op zowel natuurlijk als geestelijk gebied. Hij heeft beloofd dat bij elk van onze handeling van geven, bij ieder woord, iedere dienst, Hij oneindige kracht van de Heilige Geest zal toevoegen bij het menselijke instrument; en dit coöperatieve werk zal resulteren in een grote zegen voor allen rondom ons heen en ook voor de gemeente.

Delen vermenigvuldigt de gave die gegeven is. Dit is net als wanneer knoflook zich vermenigvuldigt. Iemand die knoflook plant, weet dat eerst een ‘afbreken’, een ‘vernietiging’ van de knoflookbol geschiedt; vervolgens worden één voor één de individuele teentjes knoflook in de grond gezet. Daarna gebeurt het wonder: ieder teentje knoflook wordt een nieuwe volledige bol knoflook. Slechts door het opdelen en het verbreiden van de gaven – zowel geestelijk als materieel – vermeerderen de zegeningen zich die wij van God ontvangen hebben.

De Heer werkt indien wij Hem de ruimte geven in ons leven om dat te kunnen doen. Dikwijls is de toegang tot onze ziel geblokkeerd door de lasten en zorgen van het dagelijkse leven. Aan de andere kant zijn er tegenwoordig veel zaken die onze aandacht vastpakken. Daarom worden wij vaak ongevoelig voor onze ware geestelijke toestand. We lopen gevaar de behoeften van onze naasten en Gods gemeente uit het oog te verliezen. Maar vergeet niet, niemand is zo arm dat hij niets te geven heeft, en niemand is zo oud dat hij geen deel kan hebben aan Gods werk. Een ieder van ons kan iets geven. Dit is ons voorrecht als christenen, als Adventisten van de Reformatiebeweging.

Welke behoeften vinden we in de gemeente? Wat zijn de behoeften om ons heen? Hoe kan ik gebruik maken van de gave om te geven, zowel materieel alsook geestelijk?

Om ruimte voor de Heer te hebben in ons hart en ons verstand, moeten wij gedurende de dag tijdvensters hebben. Deze vensters zijn bijzondere momenten gewijd aan het ontwikkelen van onze relatie met God.

Het zijn speciale tijden voor gebed en overdenking zonder afleiding. Het doel daarvan is dat we ons geestelijk wezen opladen en het reservoir vullen met geestelijke kracht die we nodig hebben. Het resultaat van een leven in gemeenschap met God, het ontwikkelen van onze relatie met Hem, de zegeningen waarmee Hij ons heeft toevertrouwd uitdelend, zal een karakter zijn, gelijkvormig aan die van Christus.

“Het doel van het christelijk leven is vrucht dragen, het weergeven van Christus’ karakter in de gelovige, zodat dit op zijn beurt in anderen zichtbaar zal worden.” *—Lessen uit het leven van alledag, blz. 37.*

Geliefde broeders en zusters, beste jeugd, lieve kinderen, laten we ons hart openstellen zodat we medewerkende gevers van de Heer mogen zijn, opdat de belofte vervuld mag worden in ons leven en in de gemeente: “Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snel uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des Heeren zal uw achterhoede wezen.” Jesaja 58:8. Amen! *GL*

MEDEDOGEN MET EEN IEDER

Door br. Arnolfo Cortes, Filippijnen

Mededogen: Sympathiek medelijden en zorg voor het lijden of ongeluk van anderen. Synoniemen: sympathie, empathie, zorg, bezorgdheid, gevoeligheid, warmte, liefde, tederheid, barmhartigheid, clementie, tolerantie, vriendelijkheid, liefdadigheid.

De bron

Alleen onze hemelse Vader is de bron van mededogen en barmhartigheid. “Hij heeft Zijn wonderen een gedachtenis gemaakt; Cheth. de Heere is genadig en barmhartig.” Psalm 11:4. “Het is vanuit het hart van de Vader, dat de stromen van de goddelijke barmhartigheid, gemanifesteerd in Christus, uitstromen naar de kinderen van de mensheid.” –*God’s Amazing Grace*, blz. 188. [zie ook: *Schreden naar Christus*, blz. 13]

“Hoewel Hij nu is opgevaren naar God en de troon van het heelal deelt, heeft Jezus niets van Zijn medelevende aard verloren. Hetzelfde tedere, liefdevolle hart staat open voor alle leed van het mensdom. Ook nu nog wordt de hand die doorboord was, uitgestrekt om Zijn volk in de wereld meer dan overvloedig te zegenen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 401. [zie ook: *Our Father Cares*, blz. 203]

“Elk woord en elke daad van Hem van goddelijk mededogen, en Zijn volkomen ongelijkvormigheid met de wereld, verwekte de bitterste vijandschap.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 420.

Hervormers zijn medelevend

“Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid,

ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid.” Kolossensen 3:12.

In deze laatste generatie heeft Gods volk de warmte van de geest uit de hemel nodig die elke dag aanzet tot rechtvaardig handelen. Groot mededogen dient te worden uitgeoefend in de richting van de zielen die dreigen om te komen en verloren zullen gaan, tenzij ze worden gewaarschuwd. Gedenk, broeders en zusters, de landen met miljoenen mensen die nog nooit de laatste boodschap van genade gehoord hebben. Och, dat ieder lid het mededogen zou hebben, zoals getoond door onze Meester en zijn door God gegeven middelen zou gebruiken om die zielen te bereiken voordat de deur der genade voorgoed zal sluiten.

“Met harten vervuld van sympathie en medelijden moeten zij de noodlijdenden dienen en de zondaren de kennis van ’s Heilands liefde brengen. Zulk een werk vereist moeizame krachtsinspanning, maar geeft rijke beloning. Degenen die met oprechte bedoelingen het werk op zich nemen, zullen zielen voor de Heiland gewonnen zien, want de invloed die de daadwerkelijke uitvoerder van de goddelijke opdrachten vergezelt, is onweerstaanbaar.

De verantwoordelijkheid om uit te gaan en deze opdracht te vervullen rust niet slechts op de ingezegende prediker. Ieder die Christus heeft aangenomen is geroepen om voor het heil van zijn medemensen te arbeiden. ‘De Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom!’ (Openbaring 22:17) De opdracht om deze uitnodiging door te geven geldt voor de hele gemeente. Ieder die de uitnodiging heeft gehoord, moet de boodschap over berg en dal laten weerklinken, en zeggen: ‘Kom’.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80, 83.

Hoewel het waar is dat dit een moeizame inspanning is, zullen wij ons altijd herinneren dat God met allen zal zijn die werken voor Zijn glorie. Ik heb Zijn ingrijpen vele malen meegemaakt; toen ik werkte in Maleisië en andere landen in Azië, heeft Hij mij veilig in Zijn almachtige armen gehouden.

In het gezin

Aanvallen van de satan tegen het gezin – met als doel het neerhalen van de samenleving – zijn heftig, en hij werkt twee keer zo hard tegen hervormers, dus we moeten constant op ons hoede zijn om elk gezinslid te beschermen. Het is erg triest om te zien dat we veel gebroken gezinnen hebben in de familie van het geloof. Zelfs binnen de kring van ambtsdragers. Terwijl de predikant grote inspanningen verricht om zielen te verbinden met de gemeente, is satan erin geslaagd om zijn kinderen uit de gemeente naar het verderf te leiden. We moeten een omheining rond onze gezinnen maken en de beste omheining is hen te betrekken bij de actieve dienst.

“Regeer met tederheid en medelijden over je kinderen. Bedenk ‘dat hun engelen in de hemelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is.’ (Matthéüs 18:10) Als jullie willen, dat die engelen voor jullie kinderen doen, wat God hun opgedragen heeft, werk dan met hen samen en lever ook jullie aandeel.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 157.

“Juicht, u hemelen! en verheug u, u aarde! en u bergen! maakt gedreun met gejuich; want de Heere heeft Zijn volk vertroost, en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen.” “En het zal geschieden, nadat Ik hen zal uitgerukt hebben, zo zal Ik weerkeren, en Mij over hen ontfermen; en Ik zal hen terugbrengen, een ieder tot zijn erfenis, en een ieder tot zijn land.” “Zo zegt de Heere: Ziet, Ik zal de gevangenis van de tenten Jakobs wenden, en Mij over hun woningen ontfermen; en de stad zal herbouwd worden op haar hoop, en het paleis zal liggen naar zijn wijze.” Jesája 49:13; Jeremía 12:15; 30:18.

“Maak de godsdienst van Christus door jullie blijmoedigheid, jullie christelijke hoffelijkheid en jullie teder en barmhartig medeleven aantrekkelijk. Maar eis vastbesloten eerbied en gehoorzaamheid. Prent jullie kinderen de juiste principes in. [...] Laat ouderlingen in de gemeente plannen maken, waarbij jonge mannen en vrouwen opgeleid kunnen worden om de hun toevertrouwde talenten te gebruiken. Laat de oudere leden van de

gemeente trachten, ijverig en vol mededogen voor kinderen en jongeren te werken. Laat predikanten al hun vindingrijkheid gebruiken om plannen uit te werken, waardoor de jongere leden van de gemeente ertoe geleid kunnen worden om mee te doen aan zendingswerk. Maar beeld je niet in, dat hun belangstelling gewekt kan worden, door uitsluitend te preken en lange redevoeringen te houden tijdens zendingsbijeenkomsten. Bedenk manieren, om hun belangstelling op levendige wijze te wekken. Geef iedereen iets te doen. Leid jongeren op voor hun taak, en laat hen van week tot week verslag uitbrengen aan de zendingsvergadering. Dan kunnen ze vertellen, wat ze hebben meegemaakt, en wat voor successen zij door de genade van Christus behaald hebben.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 265, 405, 406.

“Want als u zich bekeert tot de Heere, zullen uw broeders en uw kinderen barmhartigheid vinden voor het aangezicht van hen, die hen gevangen hebben, zodat zij in dit land zullen weerkomen; want de Heere, uw God, is genadig en barmhartig, en zal het aangezicht van u niet afwenden, zo u zich tot Hem bekeert.” 2 Kronieken 30:9.

“Mannen moeten zorgzaam, attent, stabiel, trouw en invoelend zijn. Zij moeten liefde en medeleven tonen. Als zij vervullen wat Christus zegt, is hun liefde niet laag, aards en sensueel, zodat hun eigen lichaam uitteert en hun vrouw zwak en ziekelijk wordt. Zij geven niet aan de hunkering van hun lage hartstochten toe, terwijl ze hun vrouw constant laten horen, dat ze in alles ondergeschikt moet zijn. Als een man edel van karakter, zuiver van hart en verheven van verstand is – zoals iedere ware christen moet zijn – dan laat hij dit binnen het huwelijk zien. Als hij de Geest van Christus heeft, zal hij het lichaam van zijn vrouw en zichzelf niet misbruiken. Maar hij zal met tedere liefde proberen aan de hoogste maatstaf in Christus te voldoen.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 99.

In het geestelijke gezin en ten gunste van de armen

“Alzo sprak de Heere der heirscharen, zeggende: Richt een waarachtig gericht, en doet goedertierenheid en barmhartigheden, de een aan de ander.” “En Jezus, innerlijk bewogen zijnde met barmhartigheid, raakte hun ogen aan; en terstond werden hun ogen ziende, en zij volgden Hem.” Zacharía 7:9; Matthéüs 20:34.

“Met tedere mededogen dient een broeder met een broeder om te gaan. Fijnzinnig dient hij om te gaan met gevoelens. Het is het mooiste en meest belangrijke werk dat ooit werd gedaan om de fouten van een ander aan te roeren. Met de diepste nederigheid zou een broeder dit moeten doen, gezien zijn eigen zwakheid, opdat hijzelf ook niet zou worden verleid.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 166.

Laat niemand het in onze christelijke gezinnen wagen, om te zeggen net als Kaïn: “Ben ik mijns broeders hoeder?” Laten de zusters en broeders omgaan met de verkeerde daden en handelingen die ongenoegen en Gods afkeuring veroorzaken, en in berouw elkaar aanmoedigen zodat de hemelse bezoekers bij ons kunnen blijven, samen met de aanwezigheid van de Allerhoogste God. “En Jezus, met barmhartigheid innerlijk bewogen zijnde, strekte de hand uit, en raakte hem aan, en zei tot hem: Ik wil, word gereinigd!” Markus 1:41.

Net zoals Jezus Zijn hand uitstreekte om degenen rondom Hem aan te raken en te helpen die in nood waren, zo dienen ook wij een helpende hand uit te steken naar degenen die (op dit moment) blind zijn voor de waarheid zodat ze zullen zien, tot bekering worden geleid en worden gered.

“God hecht geen waarde aan uiterlijk vertoon of grootspraak. Velen, die in dit leven worden gezien als superieur aan anderen, zullen op een dag zien dat God de mensen waardeert op basis van hun mededogen en zelfverloochening.... Degenen die het voorbeeld volgen van Hem, die het goede deed, die helpen en hun medemensen zegenen, altijd proberen om hen te verheffen,

zijn in de ogen van God oneindig veel hoger dan de zelfzuchtigen die zichzelf verheffen.” –*God’s Amazing Grace*, blz. 68.

Het grote hart van oneindige Liefde richt zich met onuitputtelijk mededogen op de zondaar, ... [...] Hij wil Zijn zedelijk beeld in de mens herstellen. Wanneer u zich tot Hem wendt onder belijden en berouw, zal Hij Zich tot u wenden met genade en vergiffenis.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 281. [zie ook: *Schreden naar Christus*, blz. 66]

Cornelius “toonde de echtheid van zijn geloof door zijn medelijden met de armen. Wijd en zijd stond hij bekend vanwege zijn liefderijkheid, en zijn rechtvaardig leven bezorgde hem een goede naam zowel bij de joden als bij de heidenen. Hij oefende een zegenrijke invloed uit op allen met wie hij in aanraking kwam. Het geïnspireerde Bijbelbericht beschrijft hem als ‘een godvruchtig man, een vereerder van God met zijn gehele huis, die vele aalmoezen aan het volk gaf en geregeld tot God bad.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 101.

Voor de menigte zonder herder

Dagelijks worden mensen begraven, zonder de boodschap van redding gehoord te hebben. Het is hoog tijd dat we wakker worden en ons werk van harte doen; maar we kunnen dit niet oprecht zonder Gods barmhartigheid in ons hart doen, dus we moeten bidden en Hem vragen om ons deze gave voor de zielen om ons heen te geven. Wat kunnen we doen om de vele zwervers in onze buurt te helpen, in de stad en in het land waar we wonen? Zijn zij niet schapen zonder herder? Wanneer zullen we met groot interesse opstaan om deze zielen te helpen redden? Broeders en zusters, we hebben het tedere mededogen van Jezus in ons hart nodig om naar de mensen om ons heen te laten stromen. “Overal om ons heen zijn getroffen zielen. Hier en daar, overal kunnen we ze vinden. Laten we op zoek gaan naar de lijdenden en hun hart troosten door een woord te rechter tijd te spreken. Laten we altijd kanalen zijn waarlangs het verfrissende water

van mededogen zal vloeien.” –*Lift Him Up*, blz. 95 [zie ook: *Bijbelkommentaar*, blz. 243]

“Wanneer zondaren er toe geleid zouden kunnen worden één enkele ernstige blik te slaan op het kruis, als zij een volledig inzicht zouden verkrijgen in de betekenis van deze gekruisigde Verlosser, dan zouden zij zich bewust worden hoe groot Gods erbarmen en hoe diep de zondigheid van de zonde is” *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 103.

“En Jezus, uitgaande, zag een grote schare, en werd innerlijk met ontferming bewogen over hen; want zij waren als schapen, die geen herder hebben; en Hij begon hun vele dingen te leren.” “Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?” Markus 6:34; 1 Johannes 3:17.

Als ik diep nadenk over deze woorden van onze Meester, realiseer ik me de grote aanspraken die God niet alleen heeft op ons fysieke wezen, maar ook op alles wat we hebben. De vraag voor ons is: Terwijl we al deze dingen weten en de grote behoefte aan de prediking van de boodschap van redding kennen, investeren we onze tijd en geld in dit werk? Geliefde broeders en zusters, wat een verschil zou het maken, als u zou besluiten om een deel van uw geld te investeren om een land te openen door het ondersteunen van een predikant om daar de blijde boodschap te brengen! Ik kijk uit naar de tijd dat we in het hemels koninkrijk zullen zijn en iemand komt, steekt zijn hand uit, en zegt: “Dank u voor uw onbaatzuchtige daad om uw geld te beleggen, zodat we de boodschap konden horen. U maakte het voor een predikant mogelijk om de reddende boodschap met ons te delen. Nu ben ik voor eeuwig gered!” O, wat een dag zal dat zijn!

Voor allen die lijden

“Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen.” Lukas 10:33.

“Om een lijdende naaste ongetroost achter te laten, is een schending van Gods wet.... Wie God liefheeft, zal niet alleen zijn medemensens liefhebben, maar zal Gods schepselen beschouwen met teder mededogen.... We dienen voor alle lijdenden te zorgen, en onszelf te beschouwen als Gods gezanten om de behoeftigen te troosten met al wat in ons vermogen ligt. Wij zijn de arbeiders, samen met God. Sommigen tonen grote genegenheid voor hun familieleden, voor hun vrienden en favorieten, maar schieten tekort om vriendelijk en attent te zijn voor degenen die tedere sympathie nodig hebben, voor diegenen die vriendelijkheid en liefde nodig hebben. Laten we onszelf met een oprecht hart afvragen: Wie is mijn naaste? Onze naasten zijn niet alleen onze burens en speciale vrienden, onze naasten zijn niet alleen degenen die tot onze gemeente behoren of die denken zoals wij. Onze naasten zijn de hele menselijke familie. We behoren goed te doen aan alle mensen, en vooral aan de huisgenoten van het geloof. We moeten de wereld tonen wat het betekent om de wet van God uit te voeren. We moeten God liefhebben boven alles en onze naasten als onszelf.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 52.

“Het medeleven en de tederheid, door Hem jegens zondaars geopenbaard, of dit opzettelijk was geweest of door onkunde, zou een voorbeeld moeten zijn voor allen die een hervorming willen bewerkstelligen. Waar het gaat om de juiste grondbeginselen moeten Gods dienstknechten standvastig zijn als een rots; toch moeten ze ook medeleven en verdraagzaamheid openbaren. Evenals Ezra moeten ze overtreders onderwijzen aangaande de weg des levens, door het brengen van beginselen die de grondslag vormen van goeddoen.” –*Profeten en koningen*, blz. 382. [zie ook: *Lift Him Up*, blz. 165]

Aan degenen die ons onrecht hebben aangedaan

In zijn pogingen om de invloed van Gods volk in deze laatste dagen te vernietigen, heeft satan grote verleiding aan onze broeders en zusters gebracht en ze hebben groot onrecht gedaan, zelfs voor Gods werk, hetgeen soms moeilijk is te verdragen.

Toch moeten we ook met hen mededogen hebben, want ze zijn nog steeds onze broeders en zusters die zijn aangevallen door de vijand van zielen. Laat ons elke wond genezen en vrede en eenheid in ons midden herstellen. En laten we het werk blijven doen dat aan ons is toevertrouwd.

“Satan beïnvloedt soms zodanig de gedachten om alle gevoelens van barmhartigheid en mededogen te vernietigen. Het hart lijkt van ijzer te worden, en zowel het menselijke alsook het goddelijke verdwijnt.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 594.

“Jezus heeft ons een voorbeeld gegeven dat we Hem in Zijn stappen moeten volgen, en mededogen en liefde en goede wil tonen jegens allen. Laten we een vriendelijke geest kweken, een geest van verdraagzaamheid en tedere, medelijdende liefde jegens degenen die ons, toen onder de verleiding, zwaar onrecht hebben gedaan. Laten we – indien mogelijk – deze wonden genezen en de deur van de verleiding sluiten door het verwijderen van elke barrière die de boosdoener tussen zichzelf en ons heeft geplaatst.... De Heer verheugt Zich om Zijn zegen te schenken over hen die Hem eren, die Zijn genade zullen erkennen, en laten zien dat ze Zijn liefde voor hen waarderen door dezelfde genadige eigenschap te tonen aan de mensen om hen heen.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 144.

“Het feit dat wij Christus zoveel verschuldigd zijn geeft ons de meest geheiligde verplichting jegens degenen waarvoor Christus stierf om hen te verlossen. Wij moeten voor hen dezelfde sympathie, dezelfde tedere erbarming en onzelfzuchtige liefde aan de dag leggen als Christus voor ons toont.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 140, 141.

“Hij die niet vergeeft, snijdt het kanaal af, waarlangs hij alleen de genade van God kan ontvangen. Wij mogen niet denken, dat indien de mensen, die ons onrecht hebben aangedaan, hun verkeerde daden niet belijden, wij gerechtigd zijn hun de vergiffenis te onthouden. Het is ongetwijfeld aan hen, om hun harten te vernederen in berouw en belijdenis; maar wij moeten een geest van ontferming hebben over degenen die iets jegens ons mis-

daan hebben, of zij hun fouten bekennen of niet. Hoe bitter zij ons ook gewond mogen hebben, wij mogen aan onze grieven niet toegeven, en medelijden hebben met onszelf om het kwaad dat ons werd gedaan; maar wanneer wij hopen vergiffenis te ontvangen voor wat we jegens God misdaan hebben, moeten wij allen vergeven, die ons kwaad gedaan hebben.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 100. “Behoorde u ook niet zich over uw mededienstknecht te ontfermen, gelijk ik ook mij over u ontfermd heb?” Matthéüs 18:33.

Laatste woorden van inspiratie

“Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.”

“En eindelijk, weest allen eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk; Vergeldt niet kwaad voor kwaad, of schelden voor schelden, maar zegent daarentegen; wetende, dat u daartoe geroepen bent, opdat u zegening zoudt beërven.”

“Maar geliefden, bouwt u uzelf op uw allerheiligst geloof, bidde in de Heiligen Geest; Bewaart uzelf in de liefde Gods, verwachtende de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus ten eeuwigen leven. En ontfermt u wel over enigen, onderscheid makende; Maar behoudt anderen door vreze, en grijpt ze uit het vuur; en haat ook de rok, die door het vlees bevestigd is.”

“Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn; Zo vervult mijn blijdschap, dat u moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde. Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf.”

“En eindelijk, weest allen eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriende-

lijk; Vergeldt niet kwaad voor kwaad, of schelden voor schelden, maar zegent daarentegen; wetende, dat u daartoe geroepen bent, opdat u zegening zoudt beërven.”. Galaten 6:9, 10; 1 Petrus 3:8, 9; Judas 20-23; Filippensen 2:1-3; 1 Petrus 3:8.

Moge de genade en liefde van onze barmhartige Heiland onze harten doen smelten, zodat wij Zijn Geest en de tederheid van de barmhartige Samaritaan kunnen hebben, getoond in zijn dienst aan de lijdende vreemdeling op de weg tussen Jeruzalem en Jericho. Dit is mijn wens en gebed. Amen! *GL*

7e lezing – Sabbat, 12 december 2015

LEIDERSCHAP – MOEDIGE DIENSTBAARHEID

Door br. Idel Suarez jr., Verenigde Staten

“Wie leiding geeft, [doe het] met inzet.” Romeinen 12:8, HSV

Modelleren – leiden door het goede voorbeeld

Toen Julius Caesar de Romeinse legioenen naar Groot-Britannië leidde om binnen te vallen, kwamen ze bij de rotsachtige kusten barbaren tegen die schijnbaar wilde woestelingen waren. Deze inlanders liepen tegen de Romeinen in als een wervelwind, als een tornado die voorheeft alles op zijn pad te verwoesten. Ze schreeuwden boos als gekken en beangstigden zelfs de meest stoïcijnse Latijnse soldaten. Wat deed Caesar toen? Hij greep het vaandel van Rome, tilde het op en haastte zich van zijn schip in de richting van de kust. Hij verhief ook zijn stem en riep naar zijn metgezellen: “Romeinen, soldaten, staan jullie toe dat ze jullie generaal aan stukken snijden?” De daden en woorden van de machtige leider elektrificeerde zijn troepen, die uit hun boten op de wal sprongen met hun leider, de autochtone eilandbewoners

van Groot-Brittannië overwonnen en hen bracht onder de vlag van Rome.¹

Als de grootste van alle leiders in Rome leidde Julius Caesar door een voorbeeld te zijn. Hij modelleerde wat zijn volgelingen moesten doen. Hij deinsde niet terug bij dreigend gevaar, noch bij het vooruitzicht van onzekerheid; veeleer ging hij vooruit met moed en riep zijn volgelingen op om hem te imiteren in de strijd.

Jezus zei “Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijk Ik u gedaan heb, u ook doet...” Johannes 13:15 Hij moedigde ook Zijn apostelen aan om – net als hun Meester en Heer – dienst-knechten te zijn. Hij modelleerde het gedrag van een groot leider, zodat ook zij leiders van de christelijke kerk konden worden. “Het zij de discipel genoeg, dat hij wordt gelijk zijn meester, en de dienstknecht gelijk zijn heer.” Matthéüs 10:25.

Bij het aanspreken van de leiders uit de eerste eeuw van de christelijke kerk, adviseerde de apostel Petrus hen het goede voorbeeld te geven, zoals Christus had gedaan. “Noch als heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren, maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde.” 1 Petrus 5:3.

Gemeenteleiders horen geen heren of koningen te zijn, want er is slechts één Heer en Koning; dat is Jezus Christus. Ouderlingen horen veeleer voorbeelden te zijn voor de kudde van de gelovigen in de strijd tegen wereldsgezindheid, zonde en kwaad. Ze zouden voorbeelden moeten zijn in de rol van de dienstverlening voor de gemeenschap, de behoeftigen en de verschoppelingen. Ze dienen voorbeelden te zijn in het leiden van een leven van gebed, de studie van Gods Woord, en het getuigen van Jezus naar anderen.

De apostel Paulus, die een leider onder de leiders was, kende het belang van leiden door het goede voorbeeld te geven. Hij wist dat het makkelijker is om te kopiëren, na te doen, of iemand te imiteren dan om theoretisch iets te leren. Paulus was zo over-

¹ Walter Baxendale, “Love of Leader,” *Dictionary of Anecdote, Incident, Illustrative Fact, Selected and Arranged for the Pulpit and the Platform* (New York: Thomas Whittaker, Bible House, 1892), blz. 347.

tuigd van dit concept, dat hij aan de Korintiërs schreef “Weest mijn navolgers, gelijk ook ik van Christus.” 1 Korinthe 11:1. De Spaanse *Reina Valera* versie zegt letterlijk: “Weest mijn imitators; zoals ik dat ben van Christus.”

In kantoren over de hele wereld staan er machines die exacte imitators zijn. Ze worden kopieerapparaten genoemd. Ze dupliceren elke pagina die op het glas wordt geplaatst. Nu hebben ingenieurs een driedimensionaal kopieerapparaat ontworpen. Deze 3D kopieerapparaten zijn zelfs in staat om exacte kopieën van lichaamsdelen te maken van plastic of andere materialen voor een individu die een extern orgaan, zoals een hand, een oor, of een teen mist. Uitvinders anticiperen op de mogelijkheid om reserveonderdelen van menselijke anatomische delen af te drukken.

Op een vergelijkbare manier kan iedere christen worden geprogrammeerd door de Geest van Christus om een 3D-duplicator of model van Jezus te worden. Door het werk van genade, moeten we Christus klonen in ons innerlijke wezen. Iedere leider, of het een leraar, ouder, of prediker is, dient Christus te dupliceren, Hem te modelleren, Hem uit te leven, zodat anderen volgelingen van hen kunnen zijn, zoals zij van Christus zijn.

Zuster Ellen G. White schreef over “leidinggeven door voorbeeld” bij het aanspreken van de leiders van de Adventistische instellingen: “Degenen die een leidende positie innemen, dienen een voorbeeld te zijn.” –*Counsels on Health*, blz. 281. “Als u ernaar streeft om te leven zoals Hij leefde, dan zegt u tegen de wereld: ‘Zie de Man van Golgotha.’ Door voorschrift en voorbeeld leidt u anderen op de weg van de gerechtigheid.” –*In Heavenly Places*, blz. 233.

Burgerwachters – reageren in een oogwenk

Tijdens de Amerikaanse Revolutie werden vele jonge mannen, echtgenoten, vaders, boeren, timmerlieden en winkeliers “minutemen” [burgerwachters] in hun verlangen naar vrijheid. Deze burgerwachters besloeg ongeveer een derde van de

Amerikaanse strijdkrachten tijdens de eerste gevechten van de Amerikaanse Revolutie in Massachusetts in 1775. Zij voegden zich bij de militia om te vechten tegen de Britten en werden beroemd als zonen van vrijheid en patriot soldaten die “gereed waren om zich binnen een minuut gewapend te verzamelen.”²

In het Oude Testament was er een stam die bekend stond om zijn snelle handelen; het had leiders die wisten wat Israël moest doen, en hun broeders waren bereid om hen te volgen. “En van de nakomelingen van Issaschar, die inzicht hadden in de tijden om te weten wat Israël moest doen: hun hoofden waren er tweehonderd, met al hun broeders onder hun bevel.” 1 Kronieken 12:32, HSV

Dergelijke leiders zijn nodig in de gemeente van vandaag – zij die ijverig zijn, snel kunnen onderscheiden wat te doen, niet vertragen in de uitvoering van de plicht en niet aarzelen als Lot toen de engelen hem aanspoorden op te schieten. Jezus Christus wist het belang van het niet uitstellen om te doen wat juist was. Hij moedigde Zijn discipelen aan om in een oogwenk op te treden om zo hun doel te bereiken. “Zegt u niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en aanschouwt de landen; want zij zijn alreeds wit om te oogsten.” Johannes 4:35

Herinnert u zich het oude cliché: “Men moet het ijzer smeden als het heet is”? Als mensen verlangen naar de waarheid, wanneer ze hunkeren om iets te doen om te helpen, maar niet weten hoe, moeten we de kans grijpen en profiteren van het leermoment om hen te leiden naar Jezus. Laten we met toewijding en grote ernst het evangelie delen en de evangelieboodschap onderwijzen aan degenen die bereid zijn om te worden geleid. De tekst die wij hebben bestudeerd tijdens deze Gebedsweek omvat het ideaal van de burgerwacht, dat “Wie leiding geeft, [doe het] met inzet” Romeinen 12:8, HSV. De Amerikaanse burgerwachters waren ijverig, betrouwbaar, effi-

² *Encyclopedia Americana*, International Edition, vol. 19, lemma: ‘minutemen’.

ciënt, en altijd op tijd. Binnen een minuut zouden ze zich verzamelen op een vooraf ingestelde locatie, met hun wapens in de aanslag. Ze aarzelden niet. Ze vertraagden niet. Ze stopten niet om te redeneren of de omstandigheden wel veilig of geschikt waren. Zij waren mannen van actie, bereid om alles te riskeren voor de vrijheid.

“Het is vergeeflijker soms een verkeerd besluit te nemen dan zich voortdurend in een weifelende positie te bevinden, te aarzelen, soms geneigd naar de ene richting, vervolgens naar de andere richting. Zodanig aarzelen en twijfelen veroorzaakt meer verwarring en ellende dan soms zich te snel bewegen. ... De meest buitengewone overwinningen en de vreselijkste nederlagen kwamen aan op minuten. God verlangt kordaat optreden. [...] Overwinningen worden vaak verloren door vertragingen. Er zullen crisissen zijn in deze zaak. Snel en vastberaden handelen op het juiste moment zal glorierijke triomfen behalen, terwijl vertraging en verwaarlozing zal resulteren in grote fouten en volstrekt oneer aan God. Snelle bewegingen op het kritieke moment ontwapent vaak de vijand, en is hij teleurgesteld en overwonnen, want hij verwachtte tijd te hebben om plannen uiteen te zetten en te werken door kunstgrepen.

God wil mensen die verbonden zijn met Zijn werk ... wier oordeel aanstaande is, wier gedachten – indien nodig – zal handelen als de bliksem.” – *Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 497, 498.

Vertrouwd met de Amerikaanse geschiedenis verwees zuster White veelvuldig naar de ‘minutemen’, de burgerwachters van de Amerikaanse Revolutie. Ze vergeleek de gelovigen met soldaten, omdat zij tegen de vijand van onze zielen vechten en bereid zijn om alles te riskeren voor de vrijheid onder de met bloed bevelkte banier van Jezus Christus.

“Gods dienstknechten moeten altijd gereed zijn voorwaarts te gaan zodra Hij de weg opent door Zijn voorzienigheid. Elk

uitstel van hun kant geeft satan de gelegenheid te werken aan hun nederlaag.”³ –*Patriarchen en profeten*, blz. 384.

Predikanten gaan waarheen ze worden gezonden; ze zijn als burgerwachters, klaar om op elk moment in actie te komen, om elke noodsituatie tegemoet te treden. Ze zijn in grote mate noodzakelijkerwijs gescheiden van hun gezin. [...]

Broeders en zusters, bestudeer niet hoe weinig u kunt doen om de laagste norm te bereiken; maar spoor uzelf aan om de volheid van Christus te bemachtigen, opdat u veel voor Hem kunt doen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 7, blz. 208, 209.

“Er is een wereld die gewaarschuwd moet worden. Deze taak is ons toevertrouwd. Wij moeten ons ten koste van alles oefenen in de waarheid. Wij moeten standhouden als zelfopofferende wachtposten, die bereid zijn, als het moet, in dienst van God het leven zelf te verliezen. Er moet in korte tijd een groot werk gedaan worden. We dienen ons werk te begrijpen, en het getrouw te doen. Iedereen die uiteindelijk gekroond wordt als overwinnaar zal – door edele, vastberaden inspanning om God te dienen – het recht verdiend hebben om te worden bekleed met Christus’ gerechtigheid.” –*Counsels on Stewardship*, blz. 43, 44.

Dienen – als een dienende leider

Eén van de meest gerenommeerde wetenschappers en denkers van de vorige eeuw was Albert Einstein, een professor aan de universiteit van Princeton, die in 1921 de Nobelprijs voor natuurkunde won. Hij kreeg erkenning omdat hij zei: “Alleen een leven geleefd in dienst van anderen is de moeite waard.”⁴

Jezus was de grootste van alle dienaren, de overste Herder, en een echte Prediker. Op weg naar Jericho bracht Jezus de belangrijkste rol naar voren van een leider, predikant, ouder of

³ Noot van de vertaler: letterlijk schrijft zr. White hier: “Gods volk dient te zijn als ‘minutemen’, oftewel: als burgerwachters die snel paraat staan.”

⁴ John C. Maxwell, *The 21 Irrefutable Laws of Leadership*, tenth edition (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2007), blz. 52.

leerkracht. Hij zei: “En zo wie van u de eerste zal willen worden, die zal aller dienstknecht zijn. Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen, om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.” Markus 10:44, 45. Zo moeten de voornaamste leiders en de hoogstgeplaatste ambtsdragers het als een vreugde beschouwen om anderen te dienen en te prediken met goede werken.

Een leerling had eens een klacht ingediend bij de directeur van een school in de Filippijnen dat de badkamers vies waren, dat het stonk en dat de toiletten niet schoon waren. De directeur luisterde naar de leerling en verzekerde hem dat de badkamers zouden worden schoongemaakt. De directeur liep vervolgens weg, liep naar de toiletten en pakte onderweg een dweil en een emmer met vloeibare zeep en water. De directeur stroopte zijn mouwen op en dweilde de vloer van de badkamer, maakte de toiletten schoon, en verwijderde zelf de vieze geur. De mopperende leerling zag dat de directeur het werk deed van een conciërge en vertelde een vriend: “Ik dacht dat de directeur de schoonmaakster ging bellen, maar nee, hij heeft het zelf schoongemaakt. Hij maakte dat ik me schuldig voelde dat ik de kans niet heb gegrepen om de badkamer schoon te maken.”

Zo was het ook bij het Laatste Avondmaal. Jezus stond op en nam een waskom, een handdoek, en wat water en verwijderde Zijn bovenkleed. Hij waste de vuile voeten van de twaalf volwassen mannen. Elk van hen voelde zich beschaamd en vroeg zich af waarom hij niet de rol van een dienaar had genomen in de plaats van hun Leider.

Het was na dat levendig voorbeeld van een dienende leider dat Jezus Zijn volgelingen door alle tijden heen een prachtige, inspirerende belofte gaf. “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader.” Johannes 14:12. Welke werken deed Jezus? Hij deed werken van barmhartigheid, dienstbaarheid en liefde. Hij was constant bezig om mensen te ontmoeten uit alle lagen van het leven en

stelde hen eenvoudige vragen om uit te vinden hoe Hij hen kon helpen. Aan de blinde Bartimeüs, vroeg Jezus “Wat wilt u dat Ik u doen zal?” Markus 10:51. Aan de verlamde in Bethesda vroeg Jezus: “Wilt u gezond worden?” Johannes 5:6. Nu, tweeduizend jaar later, komt Jezus naar u toe aan het einde van de Gebedsweek en vraagt u dezelfde vraag: “Wat kan ik u verlenen? Wilt u gezond worden op fysiek, mentaal en geestelijk vlak?” Jezus verlangt ernaar om u te zegenen. Hij verlangt ernaar om uw twijfels te genezen. Hij wil u een nieuw leven schenken. Hij verlangt ernaar om u te dienen en vrede over u uit te storten.

Als volgelingen van Jezus moet iedere leider trachten om te voorzien in de behoeften van degenen die zich in zijn huis, zijn gemeente, zijn school, zijn werk, zijn instituut en zijn gemeenschap bevinden. Zij dient op te staan en ijverig diegenen te dienen die zich in haar omgeving bevinden tot eer van God. En in het dienen van anderen zal zij op deze wijze haar kinderen, haar leerlingen, haar gemeenteleden, en haar werknemers laten zien dat het zaliger is te dienen dan om gediend te worden.

Mentoren – anderen opleiden voor de geschikte tijd

The Beatles, die Amerika overdonderde met hun rock muziek in de jaren zestig van de 20^e eeuw, ontleende een deel van hun teksten uit de Bijbel, zoals velen doen in Hollywood, en behaalde financieel succes. In het nummer “Turn! Turn! Turn!” zetten zij muziek op de woorden van Prediker. “Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd.” Prediker 3:1.

Leiderschap heeft ook zijn tijd. Leiders moeten begrijpen dat hun positie, invloed en gezag als een lening is. Hun bezittingen, netwerken, en middelen zijn hen voor een beperkte tijd in bruikleen gegeven. Wetend dat ze niet eeuwig zijn, moeten ze anderen vormen om hun plaats in te nemen. Zij zijn verantwoordelijk voor God om anderen voor te bereiden om door te

gaan nadat hun “tijdperk van leiderschap invloed is voltooid.”⁵ Zij dienen te leiden met een plan voor de opvolgers. Mozes wist dit, en heeft Jozua opgeleid. Asa wist dit, en hij leidde Josafat op. Jezus wist dit, en Hij trainde de twaalf apostelen. Paulus wist dit, en heeft Timótheüs en Titus opgeleid. Petrus wist dit, en hij leidde Markus op. Johannes wist dit, en leidde Polycarpus op.

Als ouders moeten we elke gelegenheid aangrijpen om onze kinderen op te leiden om goede ouders te worden. Als leerkrachten moeten we elke gelegenheid aangrijpen om jonge mensen te stimuleren om het onderwijs in te gaan en goede leraren te worden. Als predikanten moeten we jonge mensen inspireren om de roeping van God te volgen en dienende voorgangers te worden. Als moeders moeten we onze dochters oefenen om grote vrouwen te worden, zoals die van Galiléa die Jezus dienden.

Zuster White werd eens gevraagd of het goed was voor een leider van het veld om altijd op dezelfde locatie te blijven zonder een verandering van leiderschap. “De vraag die mij is gesteld, is of het niet een vergissing is om de voorzitter van een staatsconferentie te verwijderen voor een nieuw veld, terwijl veel van de mensen onder zijn huidige leiding niet bereid zijn hem op te geven. De Heer heeft Zich verheugd om mij licht te geven aangaande deze vraag. Mij is getoond dat de predikanten niet jaar in jaar uit in hetzelfde district moeten worden gehouden, noch hoort dezelfde man lang een conferentie voor te zitten. Een verandering van gaven is voor het welzijn van onze conferenties en gemeenten. [...] Sommigen hebben gepleit om een jaar langer in hetzelfde veld te blijven, en vaak is dat verzoek gehonoreerd. Ze beweerden plannen te hebben voor het bereiken van een groter werk dan ze tot nu toe hadden gedaan. Maar aan het einde van het jaar was er een slechtere staat van de dingen dan ervoor. Indien een prediker ontrouw in zijn werk is

⁵ Ken Blanchard and Phil Hodges, *Lead Like Jesus* (Nashville, TN: W Publishing Group, 2005), blz. 45.

geweest, is het niet waarschijnlijk dat hij de zaak zal herstellen door te blijven.” –*Gospel Workers* (1915), blz. 419, 420.

Ik heb gemerkt dat sommige leiders de misvatting lijken te hebben, dat als de gemeente, het veld, de unie, of de Generale Conferentie iemand vraagt om voor vele jaren aan te blijven in een leidinggevende positie, dat het verkeerd zou zijn om de oproep te weigeren. Dat lijkt het probleem te zijn geweest met ouderling James White, de echtgenoot van Ellen G. White. Hij was zo’n getalenteerde leider dat zijn broeders en zusters aandrongen om voor een langere tijd aan te blijven als voorzitter van de Generale Conferentie. Ze schreef hierover: “Mijn man droeg de zwaarste last Hier is waar de fout is gemaakt door zijn broeders en zusters die bij hem bleven aandringen, en door hemzelf omdat hij hierin heeft toegestemd, om onder de lasten en verantwoordelijkheden te blijven staan die hij jarenlang alleen had gedragen. Hij had deze lasten jaren geleden neer moeten leggen, en ze hadden verdeeld moeten worden onder andere mannen, gekozen om te handelen namens de leden.” – *Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 501.

Jezus was de grootste mentor van allemaal. Hij sloot zich niet op in een kantoor, noch probeerde Hij om alles Zelf te doen. Hij was gedurende zeer korte tijd zichtbaar op aarde en leidde Zijn opvolgers op.⁶

Hij boezemde hen hoop in, moed en een gevoel van missie aan Zijn apostelen die door zouden gaan om de christelijke gemeente te leiden. Hij vertelde Zijn discipelen: “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.” Johannes 16:7.

Christus wist dat Hij Zijn discipelen moest verlaten nadat Zijn missie was volbracht. Hij wist dat hij het los moest laten om plaats te maken voor de Heilige Geest die namens Hem zou

⁶ Laurie Beth Jones, “He Trained His Replacements,” *Jesus CEO – Using Ancient Wisdom for Visionary Leadership* (New York: Hyperion, 1995), blz. 151.

blijven dienen. Door de Heilige Geest zou Hij de gave van vlijtige leiderschap schenken. Hij zou nieuwe leiders trainen om het leven van Jezus in hen te herbeleven. Elk van hen zou – op zijn beurt en als Christus – leren dat leiderschap voor een tijd is. Ware leiders begeleiden hun opvolgers. Een ieder dient te leiden met ijver, trouw, en opoffering.

De man, de predikant en de missie

Een man rende de trappen op van een kapel, haastend om de voordeur te bereiken. Hij vroeg de zaalwachter – gezien deze en de predikant samen aan het praten waren – “Is de dienst voorbij?” De zaalwachter, die de essentie van de preek van de predikant had begrepen voor die Sabbat, antwoordde de man: “Meneer, de *eredienst* is voorbij, maar het *dienstwerk* is pas net begonnen.”⁷

Ja, de gebedsweek is voorbij, maar het dienstwerk is nog maar net begonnen. U en ik zijn door God geroepen om te dienen met ijver, om te onthouden dat leiderschap betekent om het leven van Jezus na te volgen, om te fungeren als een burgerwachter voor Christus, om de behoeftigen te dienen en om anderen te begeleiden om zielenwinnaars te worden. Dit is onze missie – te leiden met ijver, zoals Jezus deed en wat Hij alle leiders zou laten doen. “Daarom, broeders, beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen.” 2 Petrus 1:10, HSV. Amen. *GL*

⁷ Charles L. Wallis, editor, “Service,” A Treasury of Sermon Illustrations (New York: Abingdon-Cokesbury Press, 1950), blz. 260.

CHRISTELIJKE VRIJGEVIGHEID EN GEESTELIJKE VOORSPOED

“God is liefde. Als lichtstralen die van de zon komen, stromen liefde, licht en vreugde van Hem tot al Zijn schepselen. Het is Zijn natuur om te geven. Zijn leven zelf is een stroom van onzelfzuchtige liefde.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 70.

“Onzelfzuchtigheid, [is] het beginsel van Gods Koninkrijk, ...” –*Karaktervorming*, blz. 154.

“Aanschouw de vervanger waar de hemel voor u in voorzien heeft! Hierin bevindt zich liefde! God heeft u verbazingwekkend bewijs van Zijn liefde gegeven, een bewijs dat alle berekeningen uitdaagt. We hebben geen lijn waarmee we het kunnen meten, geen standaard waarmee we het kunnen vergelijken. God gaf Zijn geliefde Zoon als een verzoening voor onze zonden.” –*Review and Herald*, 28 mei 1901.

“Ach, hoe zwak is ons geloof, dat wijzelf geen gebruik maken van de rijke, heerlijke beloften van God! Het is Zijn natuur om Zijn gaven ons te schenken. Alwetend en almachtig, zal Hij allen die in geloof vragen vrijgevig schenken. Hij is genadiger, tederder, geduldiger en liefdevoller dan welke ouders op aarde dan ook.” –*In Heavenly Places*, blz. 81.

“Jezus gaf Zijn leven ... voor ons. Zullen wij Hem dan niet onze grootste genegenheden en ons hoogste streven geven en ons ten volle voor Zijn dienst inzetten?” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 237.

“Jezus gaf Zijn leven voor ons, opdat wij niet verloren zouden gaan, maar in Hem zouden geloven en eeuwig leven zouden hebben. En zullen we God een moment wantrouwen, wanneer Hij ons zo'n bewijs van Zijn liefde heeft gegeven? Nee, nee; mijn ziel schreeuwt om het levendige water des levens, opdat ik anderen mag verwikken...” –*Testimonies to Southern Africa*, blz. 63.

“Jezus kwam in de gestalte van een mens om in Zijn eigen leven een beeld van onzelfzuchtigheid te geven. En allen die dit beginsel aannemen, moeten Zijn medewerkers zijn om dit beginsel in de praktijk van het leven te laten zien. Het recht te verkiezen, omdat het recht is; voor de waarheid op te komen ten koste van lijden en offers – ‘dit is het deel van de knechten des Heren en hun recht van Mijnentwege, luidt het woord des Heren’. Jesája 54:17.” –*Karaktervorming*, blz. 154.

“De engelen van God vinden hun blijdschap in het geven, ... [...]

Hoewel de zonde Gods volmaakte werk heeft misvormd, blijft dat handschrift. Ook nu nog verklaren alle geschapen dingen de heerlijkheid van Zijn majesteit. Niets leeft voor zichzelf, uitgezonderd het zelfzuchtig hart van de mens. Geen vogel doorklieft de lucht, geen dier leeft op aarde of het dient voor het leven van anderen. Elk boomblad, elk nederig grassprietje heeft zijn taak. Elke boom, struik en ieder blad brengt dat levenselement voort zonder welk geen mens of dier kan leven, en mens en dier dienen op hun beurt het leven van boom, struik en blad. De bloemen verspreiden hun geur en ontvouwen hun schoonheid als een zegen voor de wereld. De zon geeft haar licht om duizenden werelden te verblijden. De oceaan, de oorsprong van al onze bronnen en fontein, ontvangt de stromen van ieder land, doch neemt om te geven. De dampen die uit haar opstijgen vallen in waterstromen neer om de aarde te bevochtigen, zodat deze kan uitspruiten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 12.

“God geeft regelmatig en vrijelijk om de mens te zegenen. Zijn gaven zijn niet alleen rijkelijk en genereus, maar ook systematisch. Het licht van de dag, de terugkerende seizoenen, de dauw en regen waardoor de vegetatie bloeit, zijn zegeningen van God, die onophoudelijk naar de mensenkinderen stroomt. En God verlangt van degenen die Hij zegent weldadige inspanningen in overeenstemming met het goddelijke Model. Onze vrijgevheden mogen nooit ophouden; onze doelen dienen regelmatig en constant te zijn; en orde moet worden nageleefd bij de werkzaamheden. Het is geen karaktereigenschap van het natuurlijke

hart om weldadig te zijn; mannen moeten worden onderwezen, en regel op regel en voorschrift op voorschrift gegeven worden, hoe te werken en hoe – naar Gods orde – te geven.” –*Review and Herald*, 12 december 1878.

“Geestelijke wasdom is nauw verbonden met christelijke vrijgevigheid. De volgelingen van Christus zullen zich verheugen in het voorrecht de milddadigheid van de Verlosser in hun leven te mogen openbaren. Wanneer zij aan de Here geven, hebben zij de verzekering dat hun schat hen vooruitgaat naar de hemelse hoven. Willen de mensen hun bezittingen in veiligheid brengen? Laten zij ze leggen in de handen die de littekenen van het kruis dragen. Willen zij van hun vermogen genieten? Laten zij het ten zegen van de nooddriftigen en lijdenden gebruiken. Willen zij hun bezittingen vermeerderen? Laten zij het goddelijk bevel ter harte nemen: ‘Vereer de Here met uw rijkdom en met de eerstellingen van al uw inkomsten, dan zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw perskuipen van most overstromen.’ (Spreuken 3:9, 10) Trachten zij hun goederen voor zelfzuchtige doeleinden te behouden, dan zal dit hun tot eeuwig nadeel strekken. Geven zij hun schatten echter aan God, dan zullen deze vanaf dat ogenblik Zijn inscriptie dragen. Ze zijn dan met Zijn onveranderlijkheid verzegeld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 254.

“Paulus geeft een regel om aan Gods werk te offeren en zegt ons wat het resultaat zal zijn zowel ten opzichte van onszelf als van God. ‘Een iegelijk doe gelijk hij in zijn hart voorneemt, niet uit droefheid of uit nooddwang. Want God heeft een blijmoedige gever lief.’ ‘Dit zeg ik: wie spaarzaamlijk zaait, zal ook spaarzaamlijk maaien; en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk maaien.’ ‘God is machtig alle genade te doen overvloedig zijn in u, opdat gij in alles allen tijd, alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn.... Doch Die het zaad de zaaier verleent, Die verlene ook brood tot spijs en vermenigvuldige uw zaaisel en vermenigvuldige de vruchten uwer gerechtigheid; dat gij in alles rijk wordt tot alle milddadigheid, welke door ons werkt

dankzegging tot God.” 2 Korinthe 9:6-11.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 350.

“Er wordt van ons verlangd dat wij goed doen en anderen zegenen door ons werk en onze gebeden, alsook door middel van het geven van middelen. Om christenen te zijn en de hemel te verkrijgen, moeten we het grote Voorbeeld nadoen. Blijmoedig gaf Hij Zijn leven als losgeld voor een afvallige wereld. Egoïsme en wereldsgezindheid werden door het dagelijks leven van Christus veroordeeld; en niemand van ons kan nog voor zichzelf leven en de goedkeuring van God genieten.” –*Review and Herald*, 12 december 1878.

“Degenen die door God begiftigd zijn met het talent om zich bezit te verschaffen, zijn tegenover Hem verplicht dat geld dat verkregen is door van de hemel toebedeelde wijsheid, te gebruiken tot verheerlijking van Zijn Naam. Elke ... [euro] verspild voor eigen genot of gegeven aan bijzondere kennissen die dat geld gebruiken om toe te geven aan hovaardij en zelfzucht, staat gelijk met het beroven voor uiterlijk vertoon, dat het best gebruikt had kunnen worden om het werk Gods in nieuwe plaatsen vooruit te brengen. O, dat God toch allen een gezond begrip wilde geven, wat het inhoudt een christen te zijn! Dat is Christus gelijkvormig zijn, en Christus leefde niet om Zichzelf te behagen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 496.

“We moeten niet gaan gevoelen dat we iets kunnen doen of geven dat ons recht geeft op de gunst van God. In dat verband zegt de apostel: ‘Wat hebt gij dat gij niet hebt ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij alsof gij het niet ontvangen hadt?’ Toen David en het volk Israël de stoffelijke gaven hadden bijeenvergaard die ze gegeven hadden voor de bouw van de tempel, verheugde de koning zich toen hij de schat aan de vorsten der vergadering overdroeg en dankte God in een bewoording die altijd moet gegrift zijn in de harten van Gods volk. ‘David loofde de Here voor de ogen der ganse gemeente, en David zeide: Geloofd zijt Gij, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Van U, o Here, is de grootheid en de

macht en de heerlijkheid en de overwinning en de majesteit, want alles wat in de hemel en op aarde is, is van U.... Ook staat het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken. Nu dan, onze God, wij danken U, en loven de Naam Uwer heerlijkheid. Want wie ben ik, en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben om vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U en wij geven het uit Uw hand. Want wij zijn vreemdelingen en bijwoners voor Uw aangezicht gelijk al onze vaders; onze dagen op aarde zijn als een schaduw, en er is geen verwachting. Here onze God, al deze menigte die wij bereid hebben om U een huis te bouwen voor de Naam Uwer heiligheid, dat is van Uw hand en het is alles van U. En ik weet, mijn God, dat Gij het hart proeft en dat Gij een welgevallen hebt aan oprechtheden; ik heb in oprechtheid mijns harten al deze dingen vrijwillig gegeven, en ik heb nu met vreugde Uw volk dat hier gevonden wordt, gezien, dat het zich jegens U vrijwillig gedragen heeft.' 1 Kronieken 29:10-17.

Het was God, Die het volk met de rijkdommen der aarde had voorzien, en Zijn Geest had hen gewillig gemaakt hun kostbaarheden voor de tempel te schenken. Het was alles van de Here; indien Zijn Goddelijke macht de harten van het volk niet had beroerd, zouden de pogingen van de koning tevergeefs geweest zijn en was de tempel nooit gebouwd. [...]

Niemand van ons kan iets doen zonder de zegen van God, maar God kan, zo Hij dat verkiest, Zijn werk doen zonder de hulp des mensen. Maar Hij heeft ieder mens zijn taak gegeven en Hij heeft mensen, als Zijn rentmeesters, schatten van rijkdom of van verstand toevertrouwd. Wat we God teruggeven, stempelt ons door Zijn genade en edelmoedigheid tot trouwe rentmeesters. Maar we moeten ons altijd bewust zijn dat dit van mensen zijde geen verdienstelijk werk is. Hoe groot de bekwaamheid van een mens ook is, zo bezit hij toch niets dat God hem niet gegeven heeft, en dat Hij niet zou kunnen intrekken indien deze kostbare tekenen van Zijn gunst niet werden gewaardeerd en op de juiste manier toegepast. Engelen van God, wier waarnemingen niet

verduisterd zijn door de zonde, erkennen de schenkingen des hemels als gegeven met de bedoeling dat ze op zodanige wijze worden teruggegeven dat ze bijdragen tot de heerlijkheid van de grote Gever. Met Gods opperheerschappij is het welzijn van de mens verbonden. De heerlijkheid Gods is de vreugde en de zegen van alle geschapen wezens. Wanneer we ernaar streven Zijn heerlijkheid te bevorderen, streven we voor onszelf naar het hoogste goed dat we mogelijkerwijze kunnen ontvangen. Broeders en zusters in Christus, God doet op u een beroep om elk talent, elke gave die u van Hem hebt ontvangen, aan Zijn dienst te wijden. Hij wil dat u met David zegt: Want het is alles van U, en wij geven het uit Uw hand.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 350-352.

“Iedere impuls van de Heilige Geest, die mensen leidt tot goedheid en tot God, wordt in de boeken van de hemel opgetekend en in de dag van God zal iedereen, die zichzelf als een instrument voor het werk van de Heilige Geest heeft gegeven, toegestaan worden te zien wat zijn leven gebracht heeft.” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 359. [zie ook: *Christus weerspiegelen*, blz. 256]

“Al wat mensen ontvangen uit Gods overvloed, behoort God nog toe. Wat Hij ook geschonken heeft aan waardevolle, kostelijke dingen, is in onze handen geplaatst om ons te toetsen, om de diepten van onze liefde voor Hem en onze waardering voor Zijn gunsten te peilen. Al zijn het de schatten van rijkdom of van verstand, ze moeten als een gewillige offerande gelegd worden aan de voeten van Jezus.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 351.

“Er is een ‘gedenkboek’ voor God geschreven, waarin de goede werken staan opgetekend van hen, ‘die de HERE vrezen en Zijn naam in ere houden’. (Maléachi 3:16). Hun woorden van geloof en hun daden van liefde staan in de hemel opgetekend. Ook Nehemía verwijst daarnaar wanneer hij zegt: ‘Gedenkt mij, mijn God, hierom en wis de weldaden niet uit, die ik aan het huis van mijn God en aan Zijn instellingen bewezen heb’ (Nehemía

13:14). In Gods gedenkboek staat elke goede daad voor eeuwig opgetekend.” –*De grote strijd*, blz. 444.

“Een ander boek werd geopend, waarin de zonden waren opgetekend van hen, die de waarheid beleden. Onder het algemeen hoofd van ‘Zelfzucht’ stond elke andere zonde.” –*Schetsen uit het leven van Ellen G. White*, blz. 223.

“De arme weduwe die haar twee penningen in de schatkist van de Here wierp, besepte niet ten volle wat zij eigenlijk deed. Haar voorbeeld van zelfopoffering heeft invloed gehad op duizenden harten in ieder land en in iedere eeuw. Het heeft de schatkist van God gevuld met gaven van hooggeplaatsten en nederigen, van rijken en armen. Het heeft geholpen om zendingen te ondersteunen, ziekenhuizen te bouwen, hongerigen te voeden, naakten te kleden, zieken te genezen en het evangelie aan de armen te prediken. Massa’s mensen zijn door haar onzelfzuchtige daad gezegend. Het resultaat van deze invloed zal ze mogen zien op de ‘dag van God’. Hetzelfde geldt voor Maria’s kostbare gave voor de Zaligmaker. Hoeveel mensen werden geïnspireerd om liefdediensten te verrichten, toen zij dachten aan Maria’s gebroken albasten kruik! Wat een blijdschap zal haar deel zijn als zij dat alles zal zien!” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 359.

“Wat zal er dankbaarheid zijn bij zielen, die ons in de hemel tegemoet komen, wanneer zij begrijpen wat voor een meelevend en liefdevolle belang er aan hun behoud werd gehecht! Alle lof, eer en heerlijkheid voor onze verlossing zal aan God en aan het Lam gegeven worden. Maar het zal niets afdoen aan de heerlijkheid van God, als zij hun dankbaarheid tonen aan instrumenten die Hij heeft gebruikt voor het behoud van zielen die op het punt stonden verloren te gaan.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 256.

“Mijn broeders en zusters, pleit niet voor besnoeiing van het evangeliewerk. Zolang er zielen te behouden zijn mag onze belangstelling voor het werk van de redding van zielen niet verslappen. De gemeente zou haar taak niet kunnen verlichten zonder de Meester de verloochenen. Niet iedereen kan als zendeling naar vreemde landen gaan, maar alleen kunnen van hun middelen

geven om de buitenlandse zending te steunen.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 9, blz. 58.

“Een liberale, zelfverloochenende geest voor het welslagen van buitenlandse missies te tonen, is een zekere manier om thuis [in eigen land] het zendingswerk te bevorderen; want de voorspoed van het werk in eigen land hangt, onder God, in grote mate af van de wederkerende invloed van het evangeliewerk in verre landen. Door te werken om te voorzien in de behoeften van anderen brengen we onze zielen in contact met de Bron van alle kracht. De Heer heeft iedere fase van zendingsijver gemarkeerd die door Zijn volk getoond is ten behoeve van de buitenlandse velden. Hij wenst dat in elk huis, in iedere gemeente, en bij alle centra van het werk, een geest van vrijgevigheid getoond zal worden met het verzenden van hulp naar buitenlandse velden, waar de arbeiders strijden tegen de moeilijkheden om het licht te geven aan degenen die in duisternis zitten.

Datgene wat gegeven is om het werk in een veld te beginnen, zal resulteren in het versterken van het werk op andere plekken. Omdat de arbeiders vrij zijn van financiële beperkingen, kunnen hun inspanningen worden uitgebreid; en als mensen tot de waarheid worden gebracht en gemeenten worden opgericht, zal de financiële kracht toenemen. Terwijl deze gemeenten sterker worden, zijn ze niet alleen in staat om het werk binnen hun eigen grenzen uit te voeren, maar ook hulp sturen naar andere gebieden.” –*Gospel Workers*, blz. 465, 466.

“Onzelfzuchtigheid, het beginsel van Gods Koninkrijk, is het beginsel dat satan haat; hij loochent het bestaan daarvan. Vanaf het begin van de grote strijd heeft hij geijverd, te bewijzen dat Gods daadwerkelijke beginselen zelfzuchtig waren, en op dezelfde wijze handelt hij met allen die God dienen. Het is het werk van Christus en van allen die Zijn naam dragen om deze bewering van satan te weerleggen.” –*Karaktervorming*, blz. 154.

Ruimte voor notities

Ruimte voor notities